
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Moreno Cuenca, Susana; Troiano i Gomà, Helena, dir. Variació d'estratègies de resolució de conflictes en funció del context i del rol de l'alumnat. 2014. 109 pag. (1140 Grau en Educació Primària)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/123056>

under the terms of the license

UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

VARIACIÓ D'ESTRATÈGIES DE
RESOLUCIÓ DE CONFLICTES
EN FUNCIÓ DEL CONTEXT I
DEL ROL DE L'ALUMNAT

TREBALL DE FI DE GRAU

16 DE JUNY DEL 2014

SUSANA MORENO CUENCA
GRAU D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA
HELENA TROIANO

DEPARTAMENT DE SOCIOLOGIA

El trabajo en la educación para la paz es lento, no se ve, es discreto, no tiene méritos rápidos, trabaja desde la coherencia.

Arcadi Oliveras

ÍNDEX

	PÀG.
1. INTRODUCCIÓ	4
2. MARC TEÒRIC	6
2.1 ESTAT DE L'ART	6
2.2 MODEL D'ANÀLISI	10
2.3 METODOLOGIA	14
3. RESULTATS	20
3.1 RESULTATS DEL REGISTRE DELS CONFLICTES OBSERVATS	20
3.2 RESULTATS DE LES OBSERVACIONS	24
3.3 RESULTATS DE LES ENTREVISTES	42
4. DISCUSSIÓ DELS RESULTATS	51
5. CONCLUSIONS	59
6. BIBLIOGRAFIA	61
7. ANNEXOS	62

1. INTRODUCCIÓ

El meu treball de fi de grau pretén observar i analitzar quines són les estratègies que utilitzen els infants de primària a l'hora de resoldre els seus conflictes en funció del seu rol com a alumnes i del context en el qual es produeixen.

En un primer moment, vaig voler centrar-me en la resolució de conflictes a l'hora del pati; però vaig considerar que seria molt més interessant comparar-la amb les estratègies que utilitzen quan el conflicte es produeix a l'aula, ja que el context, l'actitud dels infants i la intervenció dels mestres són factors que influeixen en la seva resolució.

L'escola i el grup classe on he realitzat el Pràcticum IV i V d'aquest curs, han sigut el principal motiu pel qual vaig decidir tractar aquest tema. Actualment, estic fent les pràctiques a l'Escola Abat Marcet de Terrassa. És un centre d'Educació Infantil i Primària amb un context socio-cultural força baix. El context familiar dels alumnes i la situació social i econòmica que està patint la nostra societat, han fet que el clima i la convivència escolar d'aquest centre quedi ressentida en els últims anys. Segons l'equip directiu i l'equip docent de l'escola, en els darrers cinc anys hi ha hagut un augment del nombre de conflictes produïts entre els infants. Alhora, els cursos de Cicle Inicial i Cicle Superior són els grups amb més incidències negatives produïdes entre el propi alumnat. És per aquest motiu, que es va decidir treballar profundament en el Pla de Convivència i el Projecte de Pati de l'escola, per tal de millorar la convivència entre els membres de la comunitat educativa i fer front a les situacions conflictives que s'estaven vivint.

A més del context escolar conflictiu, voldria destacar el context de l'aula del grup de 1rA. Quan vaig començar les pràctiques al mes de setembre, la cap d'estudis del centre em va explicar que aquest grup classe era un dels més conflictius i problemàtics a nivell de tota l'escola. Es tracta d'un grup format per 26 alumnes, dels quals 18 són nens i únicament 8 són nenes. Alhora, és un grup de nova creació ja que durant els cursos d'Educació Infantil van estar organitzats d'una altra manera. Aquests aspectes han fet que el grup d'alumnes de 1r A sigui un dels més conflictius de tot el centre.

El treball realitzat per la tutora al llarg del curs ha estat fonamental per millorar la situació problemàtica que s'estava vivint des de principis d'aquest curs. L'experiència i la gran professionalitat d'aquesta mestra ha permès que els alumnes comencin a autogestionar els seus propis conflictes i aprenguin a resoldre'ls de manera autònoma. Tot i la gran evolució que ha fet el grup al llarg de tots aquests mesos, voldria observar i analitzar quines són les estratègies que utilitzen a l'hora de resoldre els conflictes.

D'aquesta manera, podré comprovar si el treball realitzar per la tutora del grup és suficient o, pel contrari, encara cal aprofundir més en aquest tema i reforçar l'ensenyament d'estratègies de resolució i fomentar les normes de convivència dins del grup.

D'altra banda, els conflictes entre els infants no només són un problema existent en el context d'aquesta escola de Terrassa. Independentment del grup classe que tinguem, el centre escolar en el qual treballem o la ciutat on ens trobem, sempre apareixeran conflictes entre els membres de la comunitat educativa. Així doncs, com a futurs i futures mestres d'educació primària, hem d'estar preparats per a fer front a aquestes situacions conflictives que es poden produir entre els alumnes de la nostra escola.

Com a educadors que som, no hem d'evitar l'aparició de conflictes entre els infants. El nostre paper com a docents, és guiar i ensenyar diverses estratègies resolució que permetin als nens i nenes solucionar els seus conflictes de manera autònoma i pacífica.

Així doncs, amb aquest treball voldria observar i analitzar els diferents conflictes que sorgeixen entre els alumnes de 1r A durant les hores de classe i l'hora d'esbarjo. A més, comprovaré entre quins rols d'alumnat i quins sexes es produeixen més conflictes durant l'horari lectiu. Alhora, tindrè en compte diversos aspectes com ara la intervenció de la figura del mestre durant el transcurs i la posterior resolució del conflicte i la diversitat dels motius desencadenants en funció del tipus d'alumnat implicat i el lloc on es produeix.

Des del meu punt de vista, el treball en l'educació per a la pau i l'educació emocional són dues vessants fonamentals i essencials que hem de desenvolupar a les nostres aules com a futurs i futures mestres d'educació primària. Així doncs, considero que aquest treball d'investigació i anàlisi m'enriquirà tant a nivell personal com a nivell professional.

2. MARC TEÒRIC

2.1 ESTAT DE L'ART

Abans de començar qualsevol treball d'investigació i d'anàlisi, és important i necessari fer un recull bibliogràfic de tota la informació relacionada amb el tema a desenvolupar. En el meu cas, he realitzat una recerca bibliogràfica referent al tema dels conflictes a l'escola, les diferents estratègies de resolució que es coneixen i s'apliquen a les aules, i el context en el qual es produeixen.

Tal i com esmenta Marta Burguet al seu article "*La resolución de conflictos en el ámbito escolar*", hi ha divergències d'opinions respecte l'origen del comportament de les persones.

En aquest cas, hi ha psicòlegs que consideren que el comportament humà és producte d'un aprenentatge, és a dir, que s'aprèn; i uns altres que consideren que ve determinat per l'herència genètica. Respecte les conductes humanes violentes sense cap mena de causa genètica, podem deduir que es tracta de conductes apreses en molts casos per estímuls i condicions de l'entorn. Alhora, la violència també es pot aprendre per imitació dels altres, com ara a partir dels mitjans de comunicació, el grup d'iguals i els adults, entre d'altres. La violència és la resposta que dona una persona la qual és incapaç de resoldre els problemes de forma positiva.

En aquest cas, Marta Burguet defineix l'agressivitat com el conjunt de reaccions humanes que es posen en funcionament a través de mecanismes del sistema nerviós central relacionats amb les emocions i els sentiments. Així doncs, l'agressivitat és causada per la frustració permanent i motivada per una sèrie d'estímuls produïts per desitjos innecessaris als quals no podem arribar. Com més intens sigui el desig, més frustració tindrà el subjecte i major agressivitat violenta experimentarà.

A l'article "*La prevenció de conflictes des de l'educació*" (2006), Carme Boqué i Torremorell classifica la violència en tres tipus ben diferenciats. En primer lloc, tenim la violència directa en la qual es produeix una agressió física, verbal i/o psicològica. D'altra banda, trobem la violència estructural la qual ve determinada per les normes de funcionament injustes. I finalment, tenim la violència cultural que ve provocada per les creences i tradicions culturals discriminatòries establertes a la societat.

Moltes vegades aquesta agressivitat afavoreix l'aparició de conflictes entre dues o més persones. Segons la Conselleria de Cultura, Educació i Esport de la Generalitat Valenciana, el conflicte és una situació en la qual dues o més persones entren en oposició o desacord perquè les seves posicions, necessitats, desitjos o valors, són incompatibles o són percebuts com a tal. Alhora, exerceixen un paper molt important les emocions i els sentiments, on la relació entre les parts en conflicte pot enfortir-se o deteriorar-se en funció de com sigui el procés de resolució.

Eduard Vinyamata esmenta al seu article anomenat *“La resolución de conflictos, un nuevo horizonte”*, que els processos conflictius es fonamenten a partir d'un trinomi: Necessitat-Por-Agressivitat. Les persones tenim unes determinades necessitats com a éssers humans, les quals poden ser causades per la manca d'afecte, d'alimentació, de seguretat o d'acceptació, entre d'altres aspectes. Quan veiem que aquestes necessitats no estan satisfetes, se'ns genera una sensació de por, la qual pot incrementar l'agressivitat.

Si acceptem que els conflictes són oportunitats de creixement personal i progrés social, llavors sembla un veritable contrasentit parlar d'evitar-los, i més encara des de l'educació, perquè això conduiria a la recerca i ús d'estratègies d'eliminació dels conflictes i, en conseqüència, privaria els individus i grups de tot un seguit d'aprenentatges essencials per al seu desenvolupament. (Josep M. Puig, 1997).

D'altra banda, Dolors Busquets (professora de pedagogia de la UB), afirma que l'escola és un microclima social, una petita comunitat amb el seu funcionament intern a través del qual les persones s'incorporen posteriorment a la societat. Així doncs, tenir cura interna en la resolució de conflictes és treballar en la prevenció de conflictes macrosocials.

En aquest cas, el repte de l'educació és fer front a la violència per mitjans pacífics que, generalment, fan imprescindible la pressió del grup sobre els individus i estructures que recorren a formes violentes. En aquest sentit, més que resoldre conflictes, hauríem de saber transformar-los i gestionar-los. És a dir, saber canalitzar el que tinguin de negatiu i desenvolupar estratègies per aprendre a viure amb ell. Segons Eduard Vinyamata, la resolució de conflictes ha de facilitar que les parts implicades en un problema puguin trobar per elles mateixes la manera de resoldre'l de forma efectiva i actuant sobre les causes que l'han originat. Així doncs, la resolució de conflictes pretén induir els processos de pacificació els quals diluiran el conflicte. Els conflictes es comencen a resoldre quan decidim iniciar el procés de pacificació i

renunciem a la idea de prendre partit i jutjar les diferents parts implicades. Per tant, hem d'observar i comprendre les diferents percepcions d'una mateixa realitat.

Un conflicte resolt de manera satisfactòria pot suposar una oportunitat per al canvi, el creixement i la maduració tant en l'àmbit personal com en l'interpersonal, però un conflicte no resolt de la manera adequada, pot tenir conseqüències negatives.

En aquest cas, la Conselleria de Cultura, Educació i Esport de la Comunitat Valenciana defineix al seu article, titulat *Orientat. Dinàmiques de resolució de conflictes i mediació*; diverses estratègies de resolució de conflictes relacionades amb l'actitud que pren la persona implicada a l'hora d'afrontar el problema:

- Actitud de força: En aquest cas, l'implicat pressiona a l'altre per tal que aquest cedeixi.
- Negociació: Les persones implicades troben una solució satisfactòria per ambdues parts.
- Suavització: Un dels implicats decideix cedir.
- Transigència recíproca: Els implicats busquen solucions intermèdies amb les quals tots dos cedeixen en alguna cosa.
- Replegament: La persona procura evitar el conflicte renunciant al seu objectiu i a la relació amb l'altre persona.

Ahora, també trobem estratègies de resolució en les quals és necessària la intervenció d'una persona externa al conflicte. En aquest cas, hem de distingir la prevenció dels conflictes i la mediació.

Pel que va la prevenció dels conflictes, C. Boqué i Torremorell diferencia tres tipus de prevenció: la primària, en la qual s'actua a priori per tal de canviar les circumstàncies que originen el conflicte; la secundària on s'apliquen mesures immediates un cop es produeix el conflicte; i finalment, la terciària en la qual es promouen estratègies de resolució a llarg termini.

D'altra banda, l'educació emocional també afavoreix la prevenció dels conflictes. Segons Thomas D'Zurilla, l'educació emocional contribueix al reconeixement de l'existència del conflicte i motiva a resoldre'l. A més, permet anticipar els resultats en la presa de decisions i reforça la conducta efectiva. Per a treballar els conflictes des de l'educació emocional, podem fomentar l'ús i la pràctica de dinàmiques de grup en les quals es potenciï la reflexió, l'argumentació, la presa de decisions i la capacitat d'anàlisi, entre d'altres aspectes.

A més de les estratègies de prevenció, trobem les estratègies de mediació. La mediació escolar és l'aproximació a la gestió positiva dels conflictes més estesa en els centres educatius. Tal i com afirma Marta Burguet, els mediadors són facilitadors del pacifisme, no resolen el conflicte, sinó que facilita que els altres ho facin per ells mateixos. És necessari que hi hagi confiança tant per les parts implicades com en un mateix. A més, ha de tenir habilitats d'autoestima, ètica comunicativa, capacitat dialògica, cooperació, empatia i comprensió crítica.

Finalment, és important esmentar que els rols de l'alumnat influeixen en l'aparició de conflictes a l'escola. En aquest sentit, el Síndic de Greuges de Catalunya va definir al seu article "Convivència i conflictes als centres educatius", els cinc rols principals que s'estableixen entre els alumnes a les escoles:

- Líders social positiu: Són nois i noies amb actitud ben vista pel centre, a qui l'escola veu ben integrats tant escolarment com socialment.
- Líders socials negatius: Són nois i noies a qui, independentment dels seus resultats escolar, l'escola veu com a líders en dinàmiques disruptives.
- Observadors/negociadors entre grups: És l'alumnat que observa les relacions entre iguals a classe i amb capacitat de reflexió, però que no lidera especialment els grups.
- Invisibles: Es tracta dels nens i nenes sense capacitat de lideratge, amb estratègies d'invisibilitat a l'aula.
- Susceptibles a l'aïllament: Són persones solitàries i vulnerables per qualsevol diferència en el seu entorn escolar.

2.2 MODEL D'ANÀLISI

En aquest treball es pretén conèixer quines són les estratègies de resolució de conflictes que utilitzen els alumnes en funció del context on es produeixen i del rol de l'alumnat implicat. En aquest cas, l'anàlisi es durà a terme amb el grup-classe de 1r A de l'escola Abat Marcet de Terrassa.

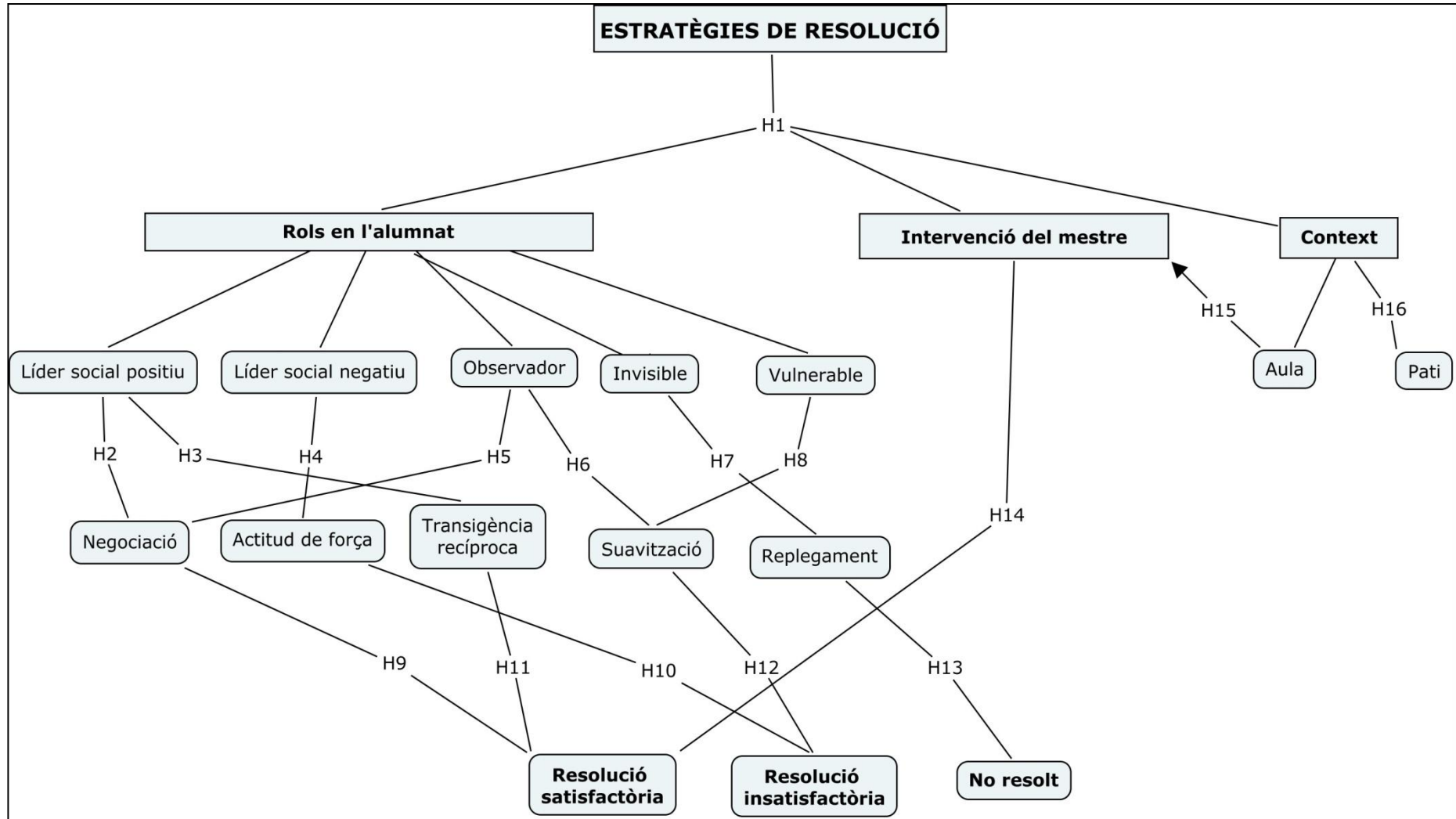
Pel que fa els diversos rols de l'alumnat, cal esmentar que m'he basat en la classificació realitzada pel Síndic de Greuges de Catalunya al seu article titulat *Convivència i conflictes als centres educatius*, esmentats i explicitats a l'apartat anterior. Així doncs, els rols de l'alumnat analitzats seran: líder social negatiu, líder social positiu, observador, invisible i vulnerable.

D'altra banda, les estratègies de resolució analitzades seran les citades a l'article *Orientat. Dinàmiques de resolució de conflictes i mediació* de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport de la Comunitat Valenciana. En aquest cas, les estratègies de resolució seran les següents: actitud de força, negociació, transigència recíproca, suavització i replegament.

Respecte el context en el qual tenen lloc els conflictes, observaré conflictes produïts tant a l'aula com al pati de l'escola. A més, comprovaré i analitzaré la intervenció dels mestres en l'aparició i la resolució dels conflictes.

Així doncs, pera treballar i analitzar el meu objecte d'estudi i observació, partiré d'un model d'anàlisi en el qual es relacionaran els diversos conceptes explicitats anteriorment.

MODEL D'ANÀLISI:

HIPÒTESI:

H1. Les estratègies utilitzades per a la resolució de conflictes varia en funció dels rols que adopten els alumnes, la possible intervenció del mestre i el context en el qual es produeix.

H2. Si l'alumne és un líder social positiu, utilitzarà l'estratègia de negociació per tal de resoldre qualsevol conflicte. És a dir, procurarà trobar solucions satisfactòries per ambdues parts.

H3. Si l'alumne és un líder social positiu i té un conflicte amb un líder social negatiu, utilitzaran l'estratègia de transigència recíproca per a resoldre'l. En aquest cas, tots dos hauran de cedir en algun aspecte per tal de trobar una solució intermitja.

H4. Si l'alumne és un líder social negatiu, utilitzarà una actitud de força per a resoldre qualsevol conflicte. És a dir, imposarà la seva decisió i farà que l'altre alumne cedeixi.

H5. Si l'alumne adopta un rol d'observador, resoldrà els conflictes mitjançant la negociació en la majoria dels casos. Aquest alumne intentarà trobar una solució que sigui satisfactòria per ambdues parts.

H6. Si l'alumne observador té un conflicte amb un líder social negatiu, aquest utilitzarà l'estratègia de suavització per a resoldre el conflicte. En aquest cas, l'alumne podria cedir davant el líder negatiu per tal de solucionar el problema.

H7. Si l'alumne adopta el rol d'invisible dins del grup d'iguals, aquest utilitzarà el replegament per a resoldre el conflicte. Aquest alumne pretén evitar el conflicte i qualsevol tipus de relació amb l'altra part.

H8. Si l'alumne té un rol vulnerable dins del grup d'iguals, acostumarà a utilitzar l'estratègia de suavització per tal de resoldre el conflicte. En aquest cas, l'alumne cedirà davant l'altre infant.

H9. Si les parts en conflicte utilitzen l'estratègia de negociació per solucionar el conflicte, la resolució serà satisfactòria per ambdues parts.

H10. Si els alumnes en conflicte utilitzen una actitud de força per a resoldre el conflicte, la resolució serà insatisfactòria per a una de les parts.

H11. Si les parts en conflicte utilitzen l'estratègia de transigència recíproca, la resolució serà satisfactòria per ambdues parts.

H12. Si un dels alumnes implicats en el conflicte utilitza l'estratègia de suavització, el conflicte serà resolt de manera insatisfactòria per a una de les parts.

H13. Si una de les parts en conflicte utilitza l'estratègia de replegament, el conflicte quedarà sense resoldre.

H14. Si la figura del mestra intervé en el transcurs del conflicte, la resolució serà satisfactòria per ambdues parts.

H15. Si el conflicte es produeix a l'aula, el mestre present intervindrà per a la seva resolució.

H16. Es produeixen més conflictes entre els infants quan estan al pati que no pas quan es troben a l'aula.

2.3 METODOLOGIA

D'una banda, observaré els conflictes sorgits tant a l'aula com al pati de l'escola ja que vull comprovar la diferència que hi ha entre les estratègies de resolució emprades en un context i en un altre. A més, diferenciaré els rols de cada alumne implicat en el conflicte per tal d'analitzar si el rol influeix en les estratègies de resolució utilitzades i en la posterior resolució del problema. Per a determinar el rol de cada infant, els he classificat a partir dels rols definits pel Síndic de Greuges de Catalunya al seu article *Convivència i conflictes als centres educatius*, explicats a l'apartat anterior.

Així doncs, els he classificat en funció de les seves característiques personals i de la seva actitud i relació envers els altres companys:

ROL	DEFINICIÓ	ALUMNES
LÍDER SOCIAL NEGATIU	Aquest tipus d'alumnat es caracteritza principalment per les seves actituds conflictives i disruptives a l'aula i a l'escola. Són infants que, malgrat els seus resultats acadèmics, són considerats pels altres com a nens i nenes problemàtics. Acostumen a trencar les normes establertes i provocar conflictes amb els altres.	A.T. A.J. * O.H.** I.C.*** J.D. P.P.
LÍDER SOCIAL POSITIU	Aquest tipus d'alumnat acostuma a ser ben vist per tots els agents de la comunitat educativa. Són infants amb bons resultats acadèmics i amb una bona integració social al centre. A més, solen liderar els grups d'iguals.	O.A. D.L. J.C. J.O. E.C. A.R. E.J.
OBSERVADOR	Aquest tipus d'alumnat són aquells infants que mantenen una bona relació amb els altres companys però no lideren especialment el grup. Són nens i nenes empàtics amb capacitat d'observació i reflexió. Tot i ser una part important del grup d'iguals, solen quedar-se al marge.	U.A. A.Ma E.T. H.R. D.C. C.A. A.M.
INVISIBLE	Són aquells nens i nenes que passen totalment desapercebuts a l'aula. No destaquen ni pels seus resultats acadèmics ni per les seves habilitats	M.H. J.M.

**VARIACIÓ D'ESTRATÈGIES DE RESOLUCIÓ DE CONFLICTES EN FUNCIÓ DEL
CONTEXT I DEL ROL DE L'ALUMNAT**

	socials. Generalment, no estableixen cap vincle afectiu i d'amistat amb els altres alumnes. Són alumnes que es caracteritzen per la seva invisibilitat cap als altres. En molts casos, són alumnes nouvinguts que acaben d'arribar a l'escola i desconeixen la llengua.	A.J. *
VULNERABLE	Aquest tipus d'alumnat s'assembla molt als invisibles, ja que són infants solitaris que queden al marge del grup. En aquest cas, són persones vulnerables davant dels altres. Generalment, són infants tímids i callats, amb baixa autoestima i poques habilitats socials. En moltes ocasions, són objecte de crítica i burla degut a les seves característiques físiques i/o personals, al seu origen cultural, etc.	M.L. M.D. B.J. Á.C. O.H. **

*A.J. : Aquest infant té diagnosticat Trastorn d'Arperger. Acostuma a tenir conflictes amb uns nens determinats (J.M. i O.H.). Amb aquests adopta un rol de líder social negatiu ja que fomenta el conflicte i l'ús de la força per a la resolució del conflicte. Tot i així, si es veu involucrat en algun conflicte amb qualsevol altre infant, el rol que adopta canvia. Normalment, té un rol d'invisible davant la resta de la classe.

**O.H.: Aquest alumne acostuma a mantenir un rol de líder social negatiu dins del grup-classe, ja que constantment està immers en conflictes i baralles. A més, té una actitud rebel i desafiant amb els seus companys. Tot i així, quan té problemes amb l'A.T., adopta el rol de vulnerable. L'O.H. acostuma a ser manipulat per aquest altre nen i això fa que normalment sorgeixin conflictes entre ambdós infants.

***I.C.: Aquest infant també té diagnosticat Arperger des de fa un parell d'anys. És un nen molt impulsiu i conflictiu tant amb els mestres com amb la resta de companys.

Així doncs, per a analitzar els diferents conflictes sorgits en funció del context i del rol de l'alumnat, utilitzaré diverses eines de recollida de dades per tal d'obtenir tota la informació necessària:

1. GRAELLA DE REGISTRE

En primer lloc, utilitzaré una graella per registrar el número total de conflictes que sorgeixen entre els alumnes de 1r A durant el mes de març. Per fer el registre, tindrè en compte tant el lloc on es produeixen, és a dir, l'aula o el pati; com els diferents rols establerts entre l'alumnat. En aquest cas, s'observaran totes les combinacions possibles entre els diversos rols.

ROLS DELS ALUMNES	CONFLICTES A L'AULA	CONFLICTES AL PATI
Líder negatiu – Líder positiu		
Líder negatiu – observador		
Líder negatiu – invisible		
Líder negatiu - vulnerable		
Líder negatiu – líder negatiu		
Líder positiu – observador		
Líder positiu – invisible		
Líder positiu – vulnerable		
Líder positiu – líder positiu		
Observador – invisible		
Observador – vulnerable		
Observador - observador		
Invisible - vulnerable		
Invisible – invisible		
Vulnerable – vulnerable		

Amb aquesta graella de registre, es pretén anotar el número total de conflictes sorgits per tal de comprovar la seva freqüència i comparar els resultats observats en un context i en un altre. Per tant, servirà per saber on es produeixen més conflictes al llarg d'un mes i comprovar quins són els rols de l'alumnat que més es repeteixen en l'aparició dels conflictes.

2. OBSERVACIONS

A més a més de realitzar un registre de tots els conflictes sorgits durant el mes de març, observaré i analitzaré un cas de cada tipus de conflicte tenint en compte tant el lloc on es produeix com el rol dels alumnes implicats. Així doncs, l'objecte d'observació seran les quinze combinatòries possibles entre els diversos rols de l'alumnat i els dos contextos de l'escola triats, és a dir, l'aula i el pati. Per tant, l'objectiu principal és observar trenta conflictes diferents.

Per fer-ho, he dissenyat un guió d'observació per tal d'anar anotant breument els aspectes més importants que es van produint durant el transcurs del conflicte. El guió serà el mateix tant pels conflictes sorgits a l'aula com pels conflictes sorgits al pati. Tot i així, tindran petites variacions entre ells.

En el guió, es tindrà en compte el mestre present a l'aula o al pati, l'assignatura realitzada, els alumnes implicats en el conflicte, el motiu desencadenant, el transcurs del conflicte, la seva posterior resolució i la durada total. Així doncs, els guions d'observació seran els següents:

GUIÓ OBSERVACIÓ AULA	GUIÓ OBSERVACIÓ PATI
<p>Conflicte nº:</p> <p>Dia: Hora:</p> <p>Assignatura:</p> <p>Mestra/e a l'aula:</p> <p>Alumnes implicats en el conflicte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?): - Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?): - Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?): <p>Durada del conflicte:</p>	<p>Conflicte nº:</p> <p>Dia:</p> <p>Mestres de guàrdia al pati:</p> <p>Alumnes implicats en el conflicte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?): - Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?): - Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?): <p>Durada del conflicte:</p>

3. ENTREVISTES

Un cop realitzada l'observació dels diferents conflictes sorgits, realitzaré una petita entrevista per separat a cadascun dels alumnes implicats per tal de conèixer els seus punts de vista envers el conflicte viscut i comparar les diferents respostes donades. Amb aquestes entrevistes, es pretén saber com han percebut els infants el conflicte, comprovar si les diverses versions concorden i coincideixen amb les observacions realitzades i, finalment, fer una breu reflexió sobre com s'han sentit durant el transcurs del conflicte.

Així doncs, el guió que utilitzaré per fer les entrevistes estarà format per un conjunt de preguntes organitzades a partir dels tres apartats següents: abans del conflicte, durant el conflicte i després del conflicte.

En el primer apartat de preguntes, es pretén conèixer el lloc, el moment i l'activitat que s'estava fent abans de produir-se el conflicte. Tot seguit, les preguntes del segon apartat giren al voltant dels motius que han provocat el conflicte entre els infants i del transcurs que ha tingut fins arribar a resoldre's. Finalment, el darrer apartat qüestiona els aspectes més emocionals i personals que ha experimentat l'infant implicat durant el conflicte.

Per tant, el guió d'entrevista serà el següent:

GUIÓ D'ENTREVISTA
<p>Conflicte nº:</p> <p>Nom de l'alumne/a:</p> <p>Abans del conflicte:</p> <p>Amb qui ha sorgit el conflicte?</p> <p>On estàveu?</p> <p>Qui éreu en aquell moment?</p> <p>Què estàveu fent abans de començar el conflicte?</p> <p>Durant el conflicte:</p> <p>Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?</p> <p>Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?</p> <p>Com heu acabat resolent el conflicte?</p> <p>Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?</p>

Després del conflicte:

Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

Com et sents ara que ja ho heu resolt?

Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

Què has après després d'aquesta experiència?

3. RESULTATS

3.1 RESULTATS DEL REGISTRE DELS CONFLICTES OBSERVATS

Abans d'analitzar els resultats obtinguts a les observacions i entrevistes realitzades, voldria mostrar i analitzar el registre total dels conflictes observats tant a l'aula com al pati durant el mes de març:

ROLS DELS ALUMNES	CONFLICTES A L'AULA	CONFLICTES AL PATI
Líder negatiu – Líder positiu	5	5
Líder negatiu – observador	2	2
Líder negatiu – invisible	-	3
Líder negatiu - vulnerable	1	-
Líder negatiu – líder negatiu	6	6
Líder positiu – observador	2	1
Líder positiu – invisible	-	-
Líder positiu – vulnerable	-	-
Líder positiu – líder positiu	-	2
Observador – invisible	1	-
Observador – vulnerable	1	-
Observador - observador	-	-
Invisible - vulnerable	-	-
Invisible – invisible	-	-
Vulnerable – vulnerable	-	-

Tal i com observem a la taula, els conflictes observats estan classificats a partir del lloc on es produeixen i el rol establert per cadascun dels implicats.

En els conflictes sorgits a l'aula, veiem que es van produir: cinc conflictes entre un líder negatiu i un de positiu, dos entre un líder negatiu i un observador, un entre un líder negatiu i un vulnerable, sis entre dos líders negatius, dos entre un líder positiu i un observador, un entre un observador i un invisible i, finalment, un conflicte entre un

observador i un vulnerable. Com bé podem comprovar, en catorze dels divuit conflictes sorgits, un dels implicats és un líder negatiu. A més, els conflictes més habituals són entre un líder negatiu i un de positiu (5 conflictes) i entre dos de negatius (6 conflictes), sumant un total d'onze dels divuit conflictes observats a l'aula. Aquest fet s'explica per diversos motius. En primer lloc, els alumnes que tenen un rol de líder negatiu són els que acostumen a mostrar actituds més conflictives i disruptives a l'aula. A més, desafien als companys i als mestres i no mostren respecte cap a les normes de convivència. Alhora, tots els líders negatius són nens, i tal i com observarem en els següents apartats, la majoria de conflictes sorgeixen a partir d'una figura masculina. D'altra banda, els líders positius acostumen a tenir molta relació amb els líders negatius ja que aquests dos grups protagonitzen moltes de les situacions, tant positives com negatives, que es produeixen a l'aula. Així doncs, els líders negatius i els líders positius acostumen a estar implicats en la majoria dels conflictes degut al seu desig de cridar l'atenció dels altres, al seu caràcter desafiant i extrovertit, i a la relació diària i constant que estableixen entre ells mateixos.

Alhora, observem que els líders negatius tenen conflictes amb qualsevol dels altres rols, exceptuant els invisibles. Aquest fet s'explica perquè els invisibles acostumen a allunyar-se dels líders negatius per tal d'evitar tenir conflictes amb ells. Degut al seu caràcter introvertit i solitari, es mantenen al marge d'aquestes situacions conflictives. Respecte la resta de conflictes observats, trobem que únicament dos d'ells estan protagonitzats per nens i/o nenes que no tenen el rol de líder negatiu o positiu. Aquests conflictes són entre un observador i un vulnerable i l'altre entre un observador i un invisible. Aquest tipus de conflicte són poc freqüents degut a les característiques d'aquests infants. Són alumnes que procuren evitar els problemes i les discussions amb els companys i acostumen a ser més solitaris i tímids.

Alhora, observem que hi ha conflictes inexistents entre determinats rols: líder negatiu i invisible, líder positiu i invisible, líder positiu i vulnerable, dos líders positius, dos invisibles, dos vulnerables, dos observadors i, finalment, un invisible i un vulnerable. Com he anat comentant anteriorment, els rols d'observador, vulnerable i invisible acostumen a mantenir-se al marge dels conflictes. A més, estableixen poca relació amb els líders positius i negatius, ja que generalment s'agrupen amb els infants que tenen el seu mateix rol. Això provoca que els conflictes entre ells siguin pràcticament inexistents.

Respecte els conflictes sorgits al pati, observem que van sorgir: 5 conflictes entre líder negatiu i líder positiu, 2 entre líder negatiu i observador, 3 entre líder negatiu i invisible, 6 entre dos líders negatius, 1 entre líder positiu i observador i, finalment, 2 conflictes entre dos líders positius.

Com podem comprovar, torna a succeir el mateix fet que ens els conflictes sorgits a l'aula. La gran majoria, setze dels dinou conflictes observats, estan protagonitzats per almenys un líder negatiu. Aquest fet s'explica pels mateixos motius que he argumentat anteriorment, ja que són infants que mostren actituds desafiantes i disruptives envers els altres, no respecten les normes establertes i, generalment, són nens. D'altra banda, tornen a ser molt més freqüents els conflictes sorgits entre un líder negatiu i un positiu (5 conflictes) i dos de negatius (6 conflictes), sumant un total d'onze conflictes dels dinou observats. Això es deu als mateixos motius que he esmentat amb els conflictes sorgits a l'aula.

Tot i així, observem que en aquest registre apareixen nous conflictes que no s'havien produït a l'aula, els quals estan protagonitzats entre un líder negatiu i un invisible o entre dos líders positius. En el primer cas, els tres conflictes van sorgir entre diferents nens que jugaven a lluitar. En aquest sentit, podem veure i considerar que el tipus de joc utilitzat pot fer variar les actituds dels infants, fent que els invisibles no es quedin al marge dels conflictes. A més, és més senzill que sorgeixin disputes entre alumnes quan estan jugant i compartint estones a l'hora del pati que no pas quan es troben a l'aula. D'altra banda, cal esmentar que els dos conflictes sorgits entre dos líders positius van estar protagonitzats per nenes. En aquests casos, eren conflictes més emocionals i profunds relacionats amb els vincles d'amistat establerts entre elles. Aquest tipus de conflicte és més habitual que sorgeixi al pati que no pas a l'aula ja que les alumnes s'agrupen amb els seus grups d'iguals.

Alhora, comprovem que continuen havent-hi conflictes inexistents entre determinats rols: entre un líder negatiu i un vulnerable, un líder positiu i un vulnerable, un líder positiu i invisible, un observador i un vulnerable, un observador i un invisible, dos observadors, dos vulnerables, dos invisibles i, finalment, entre un invisible i un vulnerable. Aquest fet torna a succeir pels mateixos motius que he explicat anteriorment. Són alumnes que acostumen a evitar els conflictes i es mantenen al marge d'aquestes situacions complexes i negatives. A més, procuren no establir gaire relació amb els líders negatius i positius per tal d'evitar justament l'aparició de conflictes amb ells.

Pel que fa la comparació dels registres realitzats a l'aula i al pati, voldria destacar diversos aspectes. A l'aula, van sorgir un total de divuit conflictes, i al pati dinou. Això deixa entendre que la freqüència de conflictes sorgits en ambdós llocs és pràcticament la mateixa. Tot i així, és important esmentar que en el pati sorgeixen molts més conflictes que a l'aula, però com aquest registre és únicament entre alumnes de 1r A, el registre total i real ha disminuït quantiosament. Si hagués fet constància de tots els conflictes produïts entre un infant de 1r A i qualsevol altre alumne del centre, el resultat hagués sigut molt més alt.

D'altra banda, en tots dos casos he pogut comprovar que els conflictes més habituals tenen lloc entre dos líders negatius o entre un negatiu i un de positiu. A més, hi ha conflictes inexistents entre diversos rols determinats. Així doncs, el registre realitzat tant a l'aula com al pati dona resultats molt semblants entre ells.

3.2 RESULTATS DE LES OBSERVACIONS

Per a analitzar els resultats obtinguts a les observacions realitzades tant al pati de l'escola com a l'aula, he classificat i organitzat la informació observada mitjançant diversos epígrafs. Cada epígraf fa referència a un aspecte concret de l'observació del conflicte. En aquest cas, he distingit els següents epígrafs:

- Assignatura (només s'analitza en els conflictes sorgits a l'aula): fa referència a l'assignatura que s'està impartint en el moment del conflicte.
- Relació sexe-conflicte: relaciona el sexe dels infants implicats en el conflicte.
- Mestre present a l'aula o al pati: quin mestre/a ha estat present durant el transcurs del conflicte.
- Desencadenant del conflicte: es classifica el conflicte segons el motiu desencadenant que l'ha produït. Les opcions varien en funció del lloc on ha sorgit el conflicte (pati o aula).
- Intensitat del conflicte: com ha sigut la intensitat del conflicte, és a dir, si hi ha hagut agressió física i/o verbal o, si pel contrari, no hi ha hagut.
- Intervenció del mestre: comprovar si el mestre ha intervingut o no en la resolució del conflicte.
- Resolució del conflicte: observar si el conflicte s'ha resolt de manera satisfactòria o no s'ha resolt.

CONFLICTES A L'AULA

A continuació, classificaré les diverses narracions de les observacions en els diferents epígrafs descrits anteriorment. Cada epígraf té un color diferent:

1. Assignatura:

Conflicte 1: Música

Conflicte 2: Educació Física

Conflicte 3: Anglès

Conflicte 4: Plàstica

Conflicte 5: Música

Conflicte 6: Anglès

Conflicte 7: Música

2. Relació sexe-conflicte

Conflicte 1: I.C. i J.C.

Conflicte 2: A.C. i A.M.

Conflicte 3: O.H. i U.A.

Conflicte 4: A.T. i O.H.

Conflicte 5: O.H. i A.J.

Conflicte 6: E.J. i E.T.

Conflicte 7: J.M. i A.M.

3. Mestre present a l'aula

Conflicte 1: V.L.

Conflicte 2: J.R.

Conflicte 3: I.M.

Conflicte 4: A.N.

Conflicte 5: V.L.

Conflicte 6: I.M.

Conflicte 7: V.L.

4. Desencadenant del conflicte

Conflicte 1: En el moment en el qual ha sorgit el conflicte, els alumnes estaven ballant una dansa popular catalana al mig de la classe. La mestra havia dividit el grup en dos per tal de facilitar el desenvolupament de l'activitat. L'I.C. i la J.C. estaven asseguts, l'un al costat de l'altre, observant com l'altre grup ballava. La nena estava cantant la cançó mentre practicava el ball des del seu lloc.

Conflicte 2: Els alumnes estaven fent una activitat de racons, en la qual els dos alumnes implicats estaven jugant amb unes peces de construcció. L'A.M. ha agafat una peça que estava utilitzant el seu company A.C. sense demanar-li permís. Aquest l'ha insultat dient-li que era una coliflor i han començat a discutir.

Conflicte 3: Els dos alumnes implicats són companys de taula i estaven realitzant una activitat d'escriptura d'anglès. Tot dos han anat a agafar la goma de esborrar que comparteixen i no es posaven d'acord sobre qui l'havia agafat primer.

Conflicte 4: Els alumnes estaven realitzant una activitat de plàstica en la qual havien de fer un retrat picassà inventat mitjançant l'ús de formes geomètriques. L'A.T. ha decidit retratar al seu company i amic O.H., i ha començat a dir en veu alta el que estava fent perquè tothom l'escoltés. La mestra, com coneix la relació conflictiva i inestable que hi ha entre els dos alumnes, ha anat a preguntar-li perquè feia el retrat de l'O.H.. Aquest li ha dit que el feia perquè l'estimava i era el seu amic. Per tant, la tutora ha acceptat la seva resposta i ha marxat. L'O.H. havia estat escoltat el que deia el seu company A.T. des d'on ell estava assegut.

Conflicte 5: Els alumnes, asseguts a les seves cadires, estaven cantant una cançó popular a l'hora de música. L'A.J. i l'O.H. s'asseuen junts en aquesta hora perquè la mestra de música va decidir distribuir als alumnes per ordre de llista. Mentre els altres companys cantaven, l'A.J. no parava de molestar i fer tonteries. Aquest acostuma a tenir molts mocs que li pengen del nas però encara no té l'hàbit d'anar a mocar-se. L'O.H. va començar a dir-li que anés a mocar-se perquè li feia fàstic tenir-lo així al seu costat.

Conflicte 6: Els alumnes estaven anant cap als penjadors de les bates ja que era l'hora d'anar al pati i se l'havien de treure i agafar la jaqueta. Mentre anaven cap allà, l'E.J. estava parlant amb un altre company, quan de sobte l'E.T. ha passat pel costat i li ha donat una petita empenta sense cap motiu aparent. S'ha de dir, que aquests dos alumnes sempre tenen petits conflictes entre ells perquè tenen una relació "d'amor-odi".

Conflicte 7: Els alumnes estaven realitzant una activitat de ritmes a l'aula de música. Havien de tocar diferents instruments de percussió seguint el ritme que dictava la mestra. El J.M. i l'A.M. estaven asseguts junts, ja que ho fan per ordre de llista. L'A.M. estava tocant en aquell moment el carilló, mentre el J.M. el molestava donant-li cops per a què acabés de tocar i li passés l'instrument.

5. Intensitat del conflicte

Conflicte 1: L'I.C. s'ha aixecat de la seva cadira i ha començat a pegar a la seva companya. Al principi, ha començat a cridar i l'ha empentat contra la seva cadira, fent que aquesta caigués de cop i es fes mal al cap. Tot seguit, ha continuat pegant a la J.C. donant-li cops de puny i puntades de peu a les cames i a la panxa. Immediatament, ella s'ha posat a plorar i ha demanat ajuda a la mestra.

Conflicte 2: Han discutit entre ells durant una estona però no s'han posat d'acord. Llavors, els dos alumnes han començat a barallar-se. L'A.C. li ha donat una empenta a l'A.M. i aquest ha caigut al terra i s'ha posat a plorar. L'A.M. ha marxat del costat del seu company per evitar el problema però l'A.C. continuava discutint.

Conflicte 3: Han estat discutint per veure qui dels dos l'havia agafat abans. L'U.A. deia que havia sigut ella, ja que ell encara estava acabant d'escriure una paraula. Tot i tenir raó, l'O.H. no volia deixar-li la goma a la seva companya i deia que ell havia d'utilitzar-la primer. Així doncs, s'ha disposat a treure-li la goma de les mans mitjançant l'ús de la força.

Conflicte 4: L'O.H. ha anat ràpidament cap a l'A.T. per trencar-li el dibuix ja que es pensava que l'estava retratant per riure-se'n d'ell i fer la gràcia amb els altres companys. L'A.T., sorprès, li ha demanat que parés i li ha dit que el retrat era d'ell perquè eren bons amics. L'O.H. continuava pensant el mateix i intentant treure-li de les mans al seu company. Llavors, han començat a cridar-se mútuament.

Conflicte 5: L'A.J., en comptes d'anar a agafar un mocador, s'apropava encara més a l'O.H. perquè aquest s'enfadés. L'O.H. es va començar a posar molt nerviós perquè el seu company no parava d'acostar-se a ell i ensenyar-li els mocs que tenia al nas. Així doncs, l'O.H. va començar a insultar a l'A.J. i a donar-li puntades de peu a les seves cames i a la cadira per tal que aquest s'allunyés d'ell. L'A.J., que s'ho estava prenent com un joc molt divertit, es va retornar i va insultar-lo també. L'O.H. va començar a cridar i a escopir al terra de la classe i al seu company per molestar-lo i fer-li marranades com les que ell feia.

Conflicte 6: L'E.J. s'ha mostrat molest pel cop de la seva companya i li ha preguntat que per què ho havia fet. Aquesta no li donava cap explicació i continuava donant-li copets al braç. Així doncs, l'E.J. ha començat a donar-li puntades de peu i a empentar-la cap a la paret. Llavors, l'E.T. ha començat a plorar.

Conflicte 7: Tot i que l'estava molestant, l'A.M. continuava tocant el carilló. El J.M., com veia que el seu company no li deixava l'instrument, va decidir treure-li de les mans utilitzant la força. En aquest cas, l'A.M. va rebre un cop a la boca amb la baqueta del carilló. Va començar a plorar i va donar-li l'instrument al J.M. perquè parés.

6. Intervenció del mestre/a:

Conflicte 1: La mestra, al veure la situació, ha anat corrents cap a l'I.C. i l'ha separat de la J.C.. Tot seguit, li ha demanat explicacions sobre el motiu de la seva actitud però aquest ni tan sols ha respòs a la pregunta de la mestra. Tot i així, la mestra de música ha explicat el conflicte i l'A.N. (la tutora) s'ha quedat parlant amb ell.

Conflicte 2: Així doncs, han anat a demanar ajuda al mestre, però aquest no els ha fet cas i els ha dit que ho resolguessin entre ells.

Conflicte 3: En aquest cas, no ha intervingut la mestra per resoldre el conflicte.

Conflicte 4: La tutora, que estava observant la situació des de la seva taula, ha anat cap als dos implicats per mediar i demanar explicacions. Finalment, la mestra s'ha emportat a fora de la classe a l'O.H. per parlar amb ell i explicar-li la situació.

Conflicte 5: Així doncs, jo mateixa vaig haver d'intervenir per separar-los. El més perjudicat en aquest cas va ser l'O.H. ja que la mestra de música deia que ell havia sigut l'únic que havia trencat el ritme de la classe i havia muntat l'escàndol.

Conflicte 6: La mestra de l'aula ha hagut d'anar a separar-los i preguntar què havia passat.

Conflicte 7: En aquest cas, no ha intervingut la mestra per resoldre el conflicte.

7. Resolució del conflicte

Conflicte 1: Al finalitzar la classe de música, hem tornat a l'aula i l'I.C. ha anat a demanar disculpes a la J.C. per tal d'evitar que li diguéssim a la tutora del grup allò que havia succeït.

Conflicte 2: L'A.M. ha marxat del costat del seu company per evitar el problema però l'A.C. continuava discutint. Al final, ha intervingut un altre alumne de la classe (D.L.) per intentar mediar i calmar la situació. Tot i així, l'Alex ha acabat plorant perquè l'A.M. no volia estar amb ell i havia marxat del seu costat.

Conflicte 3: Finalment, l'O.H. ha aconseguit el que volia i li ha tret la goma per poder-la utilitzar ell primer. En canvi, l'U.A. no ha tingut més remei que esperar que el seu company acabés per tal de poder esborrar el que volia en un principi. Tot i així, la nena ha anat a parlar amb la mestra per explicar-li la situació que havien tingut.

Conflicte 4: L'A.T. ha explicat correctament el que havia succeït amb l'O.H. i ha tornat a dir que l'estava retratant perquè era el seu amic. En canvi, l'O.H. no parava de repetir que ho feia per burlar-se'n d'ell. Finalment, ho ha acceptat i ha demanat disculpes a l'A.T. Tot seguit, deia orgullosament a la resta de companys que el seu amic l'havia retratat.

Conflicte 5: El conflicte cada cop anava a pitjor ja que els alumnes s'estaven pegant, insultant i a més, estaven rebent les conseqüències els altres companys. Així doncs, jo mateixa vaig haver d'intervenir per separar-los. El més perjudicat en aquest cas va ser l'O.H. ja que la mestra de música deia que ell havia sigut l'únic que havia trencat el ritme de la classe i havia muntat l'escàndol. A més, va ser castigat durant l'hora del pati. En canvi, l'A.J. no va rebre cap mena de càstig per part de la mestra de l'aula.

Conflicte 6: Finalment, l'E.T. li ha demanat disculpes per haver començat a molestar-lo i ell també ho ha fet per haver retornat els cops. Tot seguit, han marxat al pati junts.

Conflicte 7: El J.M. ha aconseguit tenir el que volia i ha fet com si no hagués passat res. No va demanar disculpes al seu company ni es va preocupar pel cop que li havia donat. L'A.M. va deixar de plorar i des d'aquell moment va començar a ignorar al seu company.

Un cop classificades les observacions segons els diferents epígrafs, realitzaré dues taules en les quals es farà un recull de la freqüència observada de cadascun dels epígrafs en els set conflictes sorgits a l'aula:

Assignatura	Música	3
	Anglès	2
	Educació Física	1
	Plàstica	1
Relació sexe-conflicte	Nen-nena	3
	Nen-nen	4
	Nena-nena	-
Desencadenant del conflicte	Material	2
	Molestar	3
	Emocional	2

		V.L.	A.N.	I.M.	J.R.
Intervenció	Sí	2	1	1	
	No	1		1	1
Resolució	Sí	1	1	1	
	No	2		1	1
Intensitat del conflicte	Agressió física i/o verbal	3		2	1
	No agressió		1		

Pel que fa l'assignatura que s'està impartint en el moment del conflicte, podem comprovar que tres d'ells es produeixen a l'àrea de música, dos a l'àrea d'anglès, un a la classe d'educació física i, finalment, un altre a l'assignatura de plàstica. En aquest cas, he comprovat que la majoria dels conflictes sorgits a l'aula tenen lloc quan s'està impartint una especialitat o àrea no instrumental. Aquest fet s'explica per diversos motius. En primer lloc, són assignatures que es realitzen amb un mestre especialista, diferent a la tutora del grup, en una aula concreta i destinada específicament a aquella

àrea. Tanmateix, cal esmentar que aquest grup classe acostuma a mostrar actituds disruptives quan realitzen activitats amb altres mestres que no són la seva tutora. Alhora, són matèries més dinàmiques i lúdiques en les quals es realitzen activitats en grup que requereixen més moviment i interacció entre els alumnes. Aquests fets provoquen que els infants mostrin una actitud més moguda i conflictiva al llarg de la sessió; actitud que facilita i afavoreix l'aparició de conflictes entre l'alumnat.

Respecte la relació establerta entre el sexe dels infants implicats en el conflicte, cal destacar que quatre dels set conflictes sorgits estan protagonitzats per dos nens. En canvi, els darrers tres conflictes tenen lloc entre un nen i una nena. Aquest fet s'explica per diversos motius. D'una banda, esmentar que el grup classe observat està format per 26 alumnes dels quals 18 són nens i únicament 8 són nenes. Això fa que la probabilitat de conflictes sorgits entre dos nens sigui altament superior als conflictes entre nen i nena o dues nenes. D'altra banda, els nens d'aquest grup es caracteritzen principalment per mostrar actituds conflictives i negatives envers els seus companys i companyes. En canvi, les nenes es mostren més tranquil·les i amigables. Alhora, és necessari relacionar la relació entre sexes amb l'assignatura impartida en el moment del conflicte. En aquest cas, cal esmentar que els alumnes s'organitzen de manera heterogènia, un nen i una nena; quan es troben a la seva aula fent les àrees instrumentals. En canvi, aquesta distribució canvia i es fa de forma lliure o aleatòria quan estan fent les especialitats. Aquesta nova organització dels alumnes fa que es puguin agrupar amb qualsevol company i, per tant, faciliti la producció de conflictes entre ells.

Respecte el motiu desencadenant del conflicte, cal destacar-ne tres de diferents. En primer lloc, trobem que dos dels set conflictes van sorgir a partir del material de l'aula, uns altres tres per actituds molestes envers els companys i, finalment, dos més per qüestions emocionals entre els infants. En els primers casos, un dels implicats en el conflicte reclama un determinat objecte de l'aula (goma d'esborrar i totxana de plàstic) el qual posseeix el seu company. En el conflicte 2, observem que l'alumne que inicia el conflicte és el nen al qual li treuen l'objecte que ell ja tenia; en canvi, en el cas del conflicte 3, el que comença és l'altre. Aquests conflictes acostumen a sorgir diàriament a l'aula ja que són els més superficials i senzills en quant a intensitat i resolució. Al ser infants tan petits, encara no tenen l'hàbit de compartir i respectar el material del grup. D'altra banda, trobem els conflictes que sorgeixen a partir d'una situació en la qual un dels implicats comença a molestar, mitjançant gestos i paraules, a l'infant que es troba al seu costat. Generalment, no tenen un motiu concret i raonat per a començar a

molestar als altres. En els casos observats, comencen a fer-ho perquè estan avorrits, dispersos i no segueixen el ritme de la classe. A més, volen cridar tant l'atenció dels seus companys com la del mestre mitjançant actituds burlesques i desafiants. Aquest tipus de desencadenant és força habitual degut a les característiques del grup d'alumnes, ja que acostumen a mostrar dificultats a l'hora de seguir la classe i parlar atenció. Finalment, trobem els conflictes que han estat produïts per motius emocionals, com ara problemes d'autoestima o conflictes en la relació d'amistat entre els infants. En el cas del conflicte 4, observem aquests dos aspectes ja que l'alumne que inicia el conflicte mostra una autoestima baixa i una gran inseguretat produïda per la relació inestable i conflictiva que manté amb el seu amic A.T.. En canvi, l'altre conflicte observat sorgeix a partir de la relació d'amor-odi que hi ha entre els dos alumnes, l'È.J. i l'E.T.. En aquest cas, la nena reclama l'atenció del seu amic a partir de gestos diversos. Aquests conflictes són més profunds i específics ja que inclouen motius més personals i íntims entre els infants, els quals dificulten la seva ràpida i satisfactòria resolució. És per això, que es treballa de manera conjunta a partir de les tutories i l'educació emocional.

Alhora, considero molt important relacionar el motiu desencadenant amb el sexe dels alumnes implicats, ja que en sis dels set casos observats és un nen el que inicia el conflicte. Pel contrari, només un dels conflictes és iniciat per una figura femenina. És interessant aquesta diferenciació ja que deixa entreveure que els nens acostumen a tenir conflictes per qualsevol motiu i, en canvi, les nenes per qüestions emocionals i personals.

D'altra banda, cal esmentar que la intensitat del conflicte i la seva posterior resolució depèn de la intervenció i de la figura del mestre que es troba a l'aula. En aquest cas, observem que hi ha quatre mestres presents a l'aula durant els conflictes: la V.L., l'A.N. (tutora del grup), l'I.M. i en J.R..

La V.L. és present en tres dels set conflictes sorgits, ja que aquests tenen lloc a l'assignatura de música. D'aquests tres conflictes, comprovem que la mestra intervé en dos d'ells degut a la gran agressivitat i violència que s'estava produint entre els dos implicats. En aquests casos, va ser necessària la seva intervenció per tal d'aturar la situació que s'estava duent a terme. Pel contrari, no va intervenir en el conflicte 7 tot i produir-se moments d'agressió física i verbal entre els alumnes. Alhora, només es va resoldre de manera positiva i satisfactòria un dels tres conflictes sorgits a la seva classe.

La tutora del grup, l'A.N., únicament és present en un dels set conflictes sorgits a l'aula. En aquest cas, la mestra va intervenir per tal de mediar entre els dos infants i ajudar en la resolució del conflicte. Els dos alumnes no van arribar a la violència física i/o verbal i van ser capaços de resoldre conjuntament el conflicte.

D'altra banda, es produeixen dos conflictes a la classe d'anglès impartida i dirigida per l'I.M.. Observem que la mestra especialista intervé en un dels conflictes degut a la violència física que s'estava produint entre els dos infants. En canvi, no intervé en l'altre conflicte ja que directament no es va assabentar de la seva existència. Cal esmentar que el conflicte 6 es va resoldre satisfactòriament gràcies a la intervenció de la mestra, però pel contrari, el conflicte 3 va quedar sense resoldre.

Finalment, esmentar que en J.R., mestre especialista d'educació física, és present tan sols en un dels set conflictes. Tot i que els infants implicats van reclamar la seva intervenció, el mestre va decidir quedar-se al marge del conflicte ja que pretenia que els alumnes fossin capaços de resoldre'l de manera autònoma. Tot i així, els nens no ho van saber i voler solucionar.

Així doncs, observem que en quatre dels set conflictes intervé la figura del mestre, dels quals només tres són resolts de manera satisfactòria i positiva per ambdues parts. Aquest fet varia en funció de les habilitats pedagògiques i les estratègies de resolució que practica la mestra i, alhora, facilita als seus alumnes. És evident que quan la mestra dialoga amb els infants implicats i els fa raonar i parlar entre ells, els alumnes són capaços d'arribar a un acord i resoldre el seu conflicte. En canvi, quan no intervenen o ho fan únicament castigant a un dels implicats, el conflicte queda sense resoldre. D'altra banda, cal destacar que la intensitat del conflicte varia en funció del mestre que és present a l'aula. En sis dels set conflictes, s'arriba a produir violència física i/o verbal entre els alumnes. En aquests casos, els mestres presents a l'aula són mestres especialistes, diferents a la tutora. Pel contrari, els infants del conflicte produït a la classe impartida per l'A.N., no arriben a fer ús de la violència. Aquest fet s'explica per diversos motius. En primer lloc, els alumnes acostumen a mostrar més respecte tant pel mestre com pels seus companys quan es troben amb la seva tutora; ja que és el principal referent docent que tenen i han establert un vincle molt afectiu amb ella. Pel contrari, els mestres especialistes només fan una o dues hores setmanals de classe i això repercuteix en l'actitud dels alumnes i el respecte cap a ells. D'altra banda, la tutora fomenta el diàleg i la mediació quan es produeix un conflicte entre dos o més alumnes, fent que el resolguin de manera autònoma amb la seva ajuda. En

canvi, els mestres especialistes acostumen a passar dels conflictes o castigar a un dels implicats sense cap mena de mediació. Alhora, l'A.N. va establir des del principi de curs unes normes de convivència i respecte entre els companys molt ben marcades i definides. Aquestes són respectades pels infants. Pel contrari, els mestres especialistes no han marcat cap tipus de norma i això ha provocat que els alumnes mostrin actituds més conflictives i irrespectuoses amb els seus companys.

Així doncs, la intensitat dels conflictes varia en funció del vincle establert amb el mestre, les estratègies de resolució que fomenten i les normes de convivència establertes per cadascun d'ells.

CONFLICTES AL PATI

A continuació, classificaré les diverses narracions de les observacions al pati en els diferents epígrafs descrits anteriorment. Cada epígraf té un color diferent:

1. Mestre de guàrdia al pati:

Conflicte 1: A.I., R.V. i J.R.

Conflicte 2: I.M. i R.V.

Conflicte 3: A.V., J.R. i M.G.

Conflicte 4: A.N. (tutora), R.V. i M.T.

Conflicte 5: I.M., M.G. i A.V.

Conflicte 6: A.N. I., J.R. i R.V.

2. Relació sexe-conflicte:

Conflicte 1: A.J. i I.C.

Conflicte 2: J.D. i J.M.

Conflicte 3: A.T. i D.L.

Conflicte 4: O.H. i C.A.

Conflicte 5: E.T. i J.O.

Conflicte 6: J.O. i J.C.

3. **Desencadenant del conflicte:**

Conflicte 1: Un cop finalitzada l'hora del pati, els alumnes estaven col·locats a la fila esperant que arribés la mestra per entrar a l'aula. L'A.J., que fins aquell moment continuava jugant a la sorra, es va colar de la fila sense demanar permís. Es va posar al davant de l'I.C.. Aquest va començar a dir-li que s'havia equivocat i que havia d'anar al final de la fila ja que ell estava allà des d'un principi.

Conflicte 2: Un grup d'alumnes, entre els quals es trobaven els dos implicats, estaven jugant a karate durant l'hora del pati. En un moment del joc, el J.D. va caure al terra i els altres nens es van tirar a sobre per xafar-lo. Tots, menys el J.M., van sortir del damunt del J.D. ja que aquest no parava de queixar-se i demanar que sortissin. En canvi, el J.M. va continuar jugant i tirant-se a sobre del damunt de l'esquena del seu company.

Conflicte 3: Un grupet d'alumnes de 1r, entre els quals estaven els dos implicats, estaven jugant fent veure que lluitaven. En D.L. va caure al terra i els altres nens es van tirar a sobre per xafar-lo. Ell va començar a plorar ja que tenia a més de 5 nens al seu damunt. Aquests van sortir al veure que el seu amic ho estava passant malament. Tot i així, l'A.T. va continuar botant a sobre del D.L. i donant-li cops de puny a l'esquena.

Conflicte 4: Els alumnes s'estaven col·locant a la fila del pati per tal d'esperar a la mestra i poder entrar a l'aula. L'O.H. va arribar dels últims i en comptes de col·locar-se al final de la fila, va decidir colar-se i posar-se el primer. El C.A., que havia sigut un dels primers en posar-se allà, es va queixar al seu company i va dir-li que havia d'anar cap al final.

Conflicte 5: Un grupet de nenes de la classe estaven fent polseres durant l'hora del pati. L'E.T. va començar a decidir tota sola qui podia jugar i qui no, fent que les que ella volia marxessin d'allà i no poguessin jugar.

Conflicte 6: La J.O. i la J.C. són amigues des de parvulari. L'E.T., que fins ara acostumava a anar amb unes altres nenes de la classe, ha començat a tenir una molt bona relació amb la J.C.. Durant aquesta hora del pati, l'E.T. va regalar-li a la J.C. tres P.P.seres fetes per ella i una nina que havia portat de casa seva. La J.C., al veure els

regals de la seva companya, la va abraçar i va dir-li que a partir d'aquell moment seria la seva millor amiga.

4. Intensitat del conflicte:

Conflicte 1: L'A.J. va començar a cridar a l'I.C. dient-li que ell no li manava i no era ningú per dir-li el que havia de fer. Com no li feia cas, l'I.C. va empentar a l'A.J. per a què aquest sortís del seu lloc. Així doncs, l'A.J. es va retornar i van començar a barallar-se al mig de la fila. Els dos alumnes van continuar insultant-se i donant-se puntades de peu i cops de puny a l'esquena.

Conflicte 2: El J.D. va aconseguir sortir de sota del seu company i aixecar-se del terra. Llavors va començar a córrer al darrere del J.M. per atrapar-lo i fer-li mal. El J.M. s'ho estava prenent de broma i corria mentre reia. El J.D. finalment el va aconseguir atrapar i el va començar a empentar i agafar-lo del coll d'una forma molt violenta. Llavors, el J.M. va començar a cridar per demanar ajuda a qualsevol altre company o mestra que hi hagués per allà. Mentrestant, el J.D. continuava pegant-lo.

Conflicte 3: L'A.T. va continuar botant a sobre del D.L. i donant-li cops de puny a l'esquena. En D.L. continuava plorant i demanant que sortís del seu damunt, però l'A.T. no li feia cas. Així doncs, els nens es van disposar a agafar a l'A.T. pels braços per tal d'apartar-lo i treure'l de sobre del D.L.. Degut a la força de l'A.T., els nens no ho van aconseguir.

Conflicte 4: L'O.H. no feia cas del que li estava dient el C.A. i va continuar el primer de la fila. El C.A., indignat per aquella situació, es va posar al davant de l'O.H. i va repetir-li que ell havia arribat el primer. Llavors, l'O.H. va començar a empentar-lo fins que el va tirar a terra i va donar-li puntades de peu a les cames. El C.A. es va posar a plorar immediatament demanant-li que parés.

Conflicte 5: La J.O., que era una de les nenes que sí que estava fent polseres, va dir-li a l'E.T. que ella no era ningú per decidir qui havia de marxar i qui no. Totes les altres nenes van donar suport a la J.O. i es van posar en contra de l'E.T.. La J.O. finalment va dir-li que si no li agradava el que estaven fent, que marxés d'allà però que cap altra nena li faria cas.

Conflicte 6: La J.O., que estava acostumada a ser la millor amiga de la J.C., es va sentir desplaçada i molt trista. Es va posar a plorar i va amagar-se al darrere d'una

columna del pati. La J.C. quan la va veure, va anar cap a ella per preguntar-li que li passava. La J.O. no va donar-li cap mena d'explicació i va tornar a marxar sola.

5. **Intervenció del mestre:**

Conflicte 1: La tutora va arribar allà i els va veure discutint. Els va separar i els va fer entrar a l'aula. Un cop van arribar a l'aula, la mestra els va fer sortir fora i solucionar el conflicte que tenien entre ells. Després, durant l'hora de tutoria van estar parlant en gran grup sobre els conflictes de l'aula.

Conflicte 2: Finalment, una mestra de guàrdia va veure la situació entre els dos alumnes i es va disposar a separar-los.

Conflicte 3: Un d'aquests nens va anar a avisar a una de les mestres de guàrdia per tal d'explicar-li el que havia passat. La mestra va anar cap allà i va fer que l'A.T. sortís del damunt del D.L..

Conflicte 4: En aquell moment va arribar la tutora del grup i va veure el que estava fent l'O.H. El va enviar cap al final de la fila i el va obligar a demanar-li disculpes al seu company.

Conflicte 5: No intervenció del mestre.

Conflicte 6: No va intervenir cap mestre.

6. **Resolució del conflicte:**

Conflicte 1: L'I.C. va tenir la iniciativa d'anar cap a l'A.J. i demanar-li perdó pel que havia succeït. Finalment, van fer les paus.

Conflicte 2: El J.M. va demanar disculpes al J.D. i va dir-li que es pensava que estaven jugant i no li feia mal. Tot i així, el J.D. no va acceptar les disculpes i va marxar d'allà plorant de la ràbia que sentia en aquell moment.

Conflicte 3: . L'A.T. va explicar que no s'havia adonat que el D.L. ho estava passant tan malament i acabar demanant-li disculpes pel que havia succeït.

Conflicte 4: L'O.H. va acabar demanant disculpes al seu company C.A..

Conflicte 5: L'E.T. va marxar plorant d'allà i va estar sola durant una bona estona. Després es va posar jugar a saltar la corda amb unes altres nenes que hi havia pel pati.

Conflicte 6: Finalment, la J.O. va explicar-li a una altra amiga el que havia passat i aquesta va dir-li a la J.C.. Així doncs, la J.C. va anar a parlar amb la J.O. i va dir-li que per molt que ara l'E.T. fos amiga seva, ella sempre seria la primera. Tot i així, la J.O. va adoptar una actitud gelosa i enfadada quan veia que la J.C. anava amb l'E.T..

Un cop classificades les observacions segons els diferents epígrafs, realitzaré dues taules en les quals es farà un recull de la freqüència observada de cadascun dels epígrafs en els sis conflictes sorgits al pati:

		Nen - Nen	Nen - Nena	Nena – Nena
Desencadenant	Fila	2	-	-
	Joc de lluita	2	-	-
	Emocional	-	-	2
Intensitat	Agressió física i/o verbal	4	-	-
	No agressió	-	-	2

		A.N.	Altres mestres
Intervenció	Sí	1	3
	No		2
Resolució	Sí	1	3
	No		2

Respecte el sexe dels alumnes implicats en cadascun dels conflictes, podem comprovar que quatre dels sis conflictes sorgits es produeixen entre dos nens i, únicament, dos dels sis es produeixen entre dues nenes. Per tant, no hi ha cap conflicte entre un nen i una nena. Aquest fet es deu a què els infants acostumen a agrupar-se amb el seu grup d'iguals a l'hora del pati, fent que hi hagi una separació molt evident entre els nens i les nenes. Acostumen a jugar per separat perquè tenen gustos i interessos molt diferents: les nenes juguen a saltar a la corda i a fer polseres i, en canvi, els nens juguen a jocs més actius com el futbol, jocs de lluita o el "pilla-pilla". Per aquest motiu, els conflictes que sorgeixen a l'hora de l'esbarjo es produeixen entre alumnes del mateix sexe.

D'altra banda, cal relacionar el sexe dels infants implicats amb el motiu desencadenant del conflicte. En primer lloc, observem que dos dels conflictes es produeixen durant l'organització de la fila per anar cap a la classe, dos més mentre els infants juguen a lluitar, i per últim, els dos darrers conflictes sorgeixen per motius emocionals i personals entre els alumnes implicats. Cal esmentar que els conflictes produïts a la fila i pels jocs de lluita, estan protagonitzats per dos nens. En canvi, els conflictes emocionals tenen lloc entre dues nenes. Aquest fet s'explica per diversos motius. D'una banda, el tipus de joc que practiquen els alumnes influeix en l'aparició dels conflictes. Els nens acostumen a jugar a jocs més competitius en els quals han d'utilitzar la força. Això provoca que apareguin més problemes entre ells ja que moltes vegades s'acaben fent mal o no estan d'acord amb les normes del joc i els resultats finals. A més, els nens donen molta importància a l'ordre de la fila ja que tots ells volen ser els primers. Això fa que sorgeixin disputes entre ells per veure qui ha arribat abans. Pel contrari, les nenes juguen a jocs més calms i passius, en els quals no han d'utilitzar la força ni competir entre elles. Acostumen a fer polseres, jugar amb la sorra, parlar o saltar a la corda. Aquest tipus de joc més col·lectiu i tranquil fa que no sorgeixin tants conflictes. Tot i no produir-se pel tipus de joc, els conflictes entre les nenes apareixen per motius emocionals i personals ja que acostumen a donar més importància als aspectes relacionats amb l'amistat.

Pel que fa els mestres de guàrdia presents durant els conflictes, observem que en cinc dels sis que sorgeixen els mestres que hi ha són diferents a la tutora del grup. En canvi, la tutora només és present en un d'ells. Això demostra que els discents de 1rA tenen menys conflictes entre ells quan la seva tutora està present. Aquest fet es deu a les normes de convivència que fomenta l'A.N. entre els seus alumnes. Quan els nens i nenes estan amb ella, procuren respectar les normes i evitar l'aparició de conflictes entre ells. A més, l'A.N. quan està fent guàrdia al pati, està a l'aguait de qualsevol problema que pugui sorgir entre els infants ja que sap que acostumen a tenir molts conflictes entre ells. En canvi, els altres mestres no estan tan pendents perquè no els coneixen tant i no li donen gaire importància.

Respecte la intervenció dels mestres, cal esmentar que quatre dels sis conflictes són intervinguts per la figura del docent. En el cas de la tutora, sí que intervé que l'únic conflicte que presencia. En canvi, els altres mestres només s'impliquen directament en tres dels darrers cinc conflictes sorgits. És important relacionar la seva intervenció amb la intensitat del conflicte ja que justament els quatre conflictes intervinguts per la figura del docent són els que arriben a la violència física i verbal. Pel contrari, els únics dos

conflictes que no tenen intervenció per part del mestre, són els produïts entre les nenes. Així doncs, comprovem que els mestres de guàrdia s'impliquen en aquells conflictes més greus en els quals s'arriba a l'ús de la força. En canvi, els conflictes emocionals queden més desapercebuts i es resolen sense la intervenció del mestre.

D'altra banda, la resolució dels conflictes també depèn de la intervenció del mestre. Dels sis conflictes sorgits, quatre d'ells es resolen satisfactòriament i els altres dos queden sense solucionar. En aquest cas, cal esmentar que el conflicte intervingut per l'A.N. es resol correctament. Pel que fa els altres cinc conflictes, és important destacar que es resolen dos dels tres conflictes intervinguts pels mestres i un altre que es resol de manera autònoma entre les implicades i sense la intervenció del docent. Pel contrari, comprovem que dos dels sis conflictes sorgits al pati queden sense resoldre. Un d'ells va ser intervingut per una mestra i l'altre no. Així doncs, observem que, majoritàriament, la resolució dels conflictes és positiva i satisfactòria quan intervé la figura del docent. En aquests casos, la seva intervenció és necessària ja que l'agressivitat dels infants cada cop va a més i no són capaços de resoldre'l de forma autònoma. En canvi, els conflictes més emocionals són poc agressius i això facilita la resolució autònoma entre els implicats. Alhora, els nens acostumen a solucionar els seus problemes mitjançant l'ús de la força i, pel contrari, les nenes solen parlar-ho pacíficament entre elles.

CONCLUSIONS GENERALS SOBRE LES OBSERVACIONS DELS CONFLICTES SORGITS A L'AULA I AL PATI DE L'ESCOLA

Per concloure aquest apartat, considero necessari fer un recull de les conclusions generals que he obtingut amb l'observació dels tretze conflictes analitzats.

En primer lloc, esmentar que generalment els conflictes que sorgeixen en el grup de 1rA estan protagonitzats per almenys la figura d'un nen. En aquest cas, observem que en onze dels tretze conflictes hi ha un nen implicat. Alhora, vuit dels tretze conflictes estan protagonitzats per dos nens. Pel contrari, només dos conflictes es produeixen entre dues nenes. Aquest fet mostra que sorgeixen més conflictes entre nens que no pas entre nenes.

Això s'explica bàsicament pel motiu desencadenant del problema. Normalment, els nens tenen conflictes provocats pel material, el tipus de joc, la fila o les actituds disruptives i molestes dels seus companys. En canvi, les nenes tenen conflictes

produïts per aspectes emocionals relacionats amb les amistats, l'amor o els interessos personals. Alhora, cal esmentar que els motius desencadenants varien en funció del lloc i del context en el qual es troben els alumnes implicats ja que no són els mateixos motius a l'aula que al pati.

Pel que fa la seva intensitat, cal destacar que en deu dels tretze conflictes s'arriba a la violència física i verbal entre els infants. En aquest cas, sempre són conflictes protagonitzats per almenys un nen el quals inicia la baralla. Pel contrari, les nenes no utilitzen la violència durant el transcurs dels seus conflictes. A més, la intensitat varia en funció del mestre present a l'aula o al pati i del tipus de joc o activitat realitzada. Pel que fa els conflictes a l'aula, la intensitat és més elevada i agressiva quan es troben amb un mestre especialista, concretament, s'agreugen quan la mestra és la V.L.. En canvi, l'agressivitat dels conflictes al pati sorgeix a partir dels jocs competitiu que requereixen l'ús de la força entre els infants.

Respecte la intervenció dels mestres, observem que en vuit dels tretze conflictes intervé la figura del docent. Generalment, intervenen quan la intensitat del conflicte és molt elevada i els alumnes arriben a utilitzar la violència física i/o verbal. Alhora, cal destacar que la tutora del grup només presència dos dels tretze conflictes sorgits tant al pati com a l'aula. Això demostra que els infants tenen menys conflictes entre ells quan es troben amb ella ja que la tenen com a principal referent d'adult i respecten les seves normes de convivència establertes.

D'altra banda, la intervenció dels mestres influeix en la posterior resolució dels conflictes. En aquest cas, observem que set dels tretze conflictes s'acaben resolent satisfactòriament; en canvi, els altres sis queden sense resoldre. D'aquests set conflictes resolts, cal esmentar que sis d'ells havien estat intervinguts per un mestre. Això demostra que la majoria dels conflictes intervinguts pel docent acaben resolent-se de forma positiva. Pel contrari, els conflictes no resolts són aquells en els quals els mestres no han intervingut. Així doncs, comprovem que els infants no són capaços de resoldre els conflictes de manera satisfactòria i autònoma sense la intervenció d'un adult.

3.3 RESULTATS DE LES ENTREVISTES

Per analitzar les entrevistes realitzades als vint-i-sis infants implicats en els conflictes observats, descriuré tant els fenòmens que succeeixen com els discursos que hi ha en les seves respostes.

Alhora, no analitzaré al complet totes les respostes donades pels alumnes a les entrevistes, ja que, en molts casos, aquesta informació és o bé és poc interessant o bé ja l'hem obtingut amb l'anàlisi de les observacions. Així doncs, tan sols analitzaré aquelles respostes que consideri adients i interessants per a les meves conclusions finals, i que a més, aportin informació nova o contrastin amb la informació extreta a les observacions anteriors.

Per a organitzar aquesta anàlisi, ho faré a partir de diferents epígrafs:

- Ús de la violència física i/o verbal no justificada: els infants agredeixen als companys sense cap motiu aparent i sense intentar dialogar.
- Reconeixement de les emocions dels altres: com perceben els alumnes les emocions que viuen els altres nens i nenes mentre succeeix el conflicte.
- Contradicció entre les versions dels implicats: les dues versions donades pels implicats en el conflicte no concorden.
- Dubitació en les respostes: l'alumne es mostra dubitatiu a l'hora de respondre les preguntes realitzades.

A continuació, explicitaré i analitzaré cadascun dels epígrafs descrits anteriorment i observats a les entrevistes:

1. Ús de la violència física i/o verbal:

Susana: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

Conflicte 1 aula:

I.C.: Pues que jo estava intentando mirar lo que hacían los otros y la J.C. no paraba de molestarme porque no paraba de cantar muy fuerte y bailar a mi lado y me estaba molestando mucho... le he dicho que parase pero no me hacía caso y entonces no sé que ha pasado que le he dado un golpe en la barriga porque me he puesto muy nervioso y se ha puesto a llorar...

Conflicte 4 aula:

O.H.: Jo estava cantant i l'A.J. ha començat a ensenyar-me els mocs que tenia al nas i a intentar tocar-me amb els mocs i com no parava de fer-ho *pues* li he donat una *patada* perquè parés... i ell ha *empesat* a pegar-me també.

Conflicte 6 aula:

E.T: Jo he anat a treure'm la bata i he vist que l'E.J. i l'I.C. m'estaven mirant i s'estaven rient i llavors he anat per veure que passava i li he donat un copet i llavors ell m'ha començat a pegar.

Conflicte 7 aula:

J.M.: No sé... L'A.M. no em volia *dejar* l'instrument i jo m'he enfadat i li he donat un cop sense voler.

Conflicte 1 pati:

I.C.: *Pues ha venit* l'A.J. a la fila i s'ha posat *al delant* meu i s'ha colat. Jo li he dit que no anava a allà i ens hem començat a pegar.

Conflicte 2 pati:

J.D.: Jo m'he *cait* al terra i el J.M. s'ha tirat *ensima* per fer-me mal i no sortia i jo li deia que parés però no em feia cas. Llavors he sortit i he anat a pegar-li pel que m'havia fet.

Conflicte 4 pati:

O.H.: Jo he anat a la fila i el C.A. deia que ell havia arribat primer. Llavors s'ha posat al davant meu i com no tenia raó, li he donat una empena perquè es posés darrera meu.

Conflicte 4 pati:

O.H.: Jo li deia que havia arribat jo primer però com no em feia cas li he donat el cop.

Com podem comprovar en els exemples anteriors extrets de les entrevistes, molts dels alumnes implicats reconeixen que utilitzen la violència física i/o verbal tot just començar el conflicte amb l'altre company. A més, cal destacar que els infants que ho afirmen, solen ser els nens i nenes que han començat la baralla en qüestió. Alhora, és necessari concretar que els conflictes que no estan inclosos en aquest epígraf, són els conflictes en els quals no s'arriba a utilitzar la violència.

Així doncs, observem que els alumnes acostumen a agredir física o verbalment als seus companys sense cap justificació aparent i sense intentar resoldre el conflicte mitjançant el diàleg i la mediació. En aquests casos, els infants solen justificar la seva acció violenta dient que els altres nens els estaven molestant o no els feien cas.

Respecte l'explicació d'aquest fenomen, considero que els nens utilitzen la força com a primer recurs de resolució per diversos motius. En primer lloc, cal esmentar que els alumnes que reconeixen aquest fet formen part del grup de líders socials negatius, exceptuant el cas de l'E.T. i el J.M.. Per tant, són nens impulsius amb conductes disruptives que solen utilitzar la violència per aconseguir el que volen. Alhora, aquests infants acostumen a tenir poques habilitats comunicatives i mostren dificultats a l'hora de dialogar amb els altres. D'altra banda, cal destacar que els alumnes solen utilitzar la força per cridar l'atenció de l'altre implicat i resoldre el conflicte de la manera més ràpida possible que coneixen. Un altre motiu que explica l'ús de la violència com a primer recurs de resolució és la manca d'habilitats socials i de coneixement d'estratègies per resoldre els conflictes de manera pacífica.

2. **Reconeixement de les emocions dels altres:**

Susana: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

Conflicte 1 aula:

J.C.: Bé perquè ell volia fer-me mal i que acabés plorant i estava com un boig.

I.C.: *Mal... porque le he hecho mucho daño y se ha enfadat* amb mi.

Conflicte 2 aula:

A.M.: No ho sé...

A.C.: Malament perquè s'ha posat a plorar...

Conflicte 3 aula:

O.H.: S'ha enfadat.

U.A.: No sé...

Conflicte 4 aula:

O.H.: No sé...

A.T.: Enfadat però no sé perquè

Conflicte 5 aula:

O.H.: S'ho estava passant molt bé fent-me això.

A.J.: L'O.H. sempre està enfadat.

Conflicte 6 aula:

E.T.: No sé...

E.J.: No sé...

Conflicte 7 aula:

A.M.: No sé...

J.M.: No sé...

Conflicte 1 pati:

A.J.: No sé.

I.C.: No sé... ell s'estava rient.

Conflicte 2 pati:

J.D.: Content i divertit.

J.M.: Estava enfadat.

Conflicte 3 pati:

D.L.: Ell s'ho estava passant molt bé i rient.

A.T.: Malament.

Conflicte 4 pati:

O.H.: Malament perquè s'ha posat a plorar.

C.A.: Normal.

Conflicte 5 pati:

J.O.: No ho sé...

E.T.: No ho sé...

Conflicte 6 pati:

J.C.: Trista perquè estava plorant.

J.O.: No ho sé...

En el cas d'aquest epígraf, és necessari fer una taula per tal d'observar més clarament quina és la seva freqüència:

Reconeixement de les emocions dels altres	
Està bé	6
Està malament i/o enfadat	9
No ho sé	11

A l'entrevista, es qüestionava una pregunta després d'haver resolt el conflicte: "Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?". Com podem comprovar tant en els exemples extrets de les entrevistes com a la taula de freqüència, hi ha una gran varietat de respostes pel que fa el reconeixement de les emocions dels altres infants. En aquest cas, les respostes dels alumnes es poden classificar en tres subapartats: l'altre implicat estava bé/content, estava malament i/o enfadat i, finalment, no sé com estava.

En primer lloc, observem que sis dels vint-i-sis infants afirmen que l'altre implicat en el conflicte mostrava una actitud normal i que, fins i tot en alguns casos, estava content i rient. En segon lloc, comprovem que nou dels vint-i-sis nens consideren que el seu

company estava malament i/o enfadat durant el transcurs del conflicte. Finalment, els darrers onze implicats no saben reconèixer com es sentia l'altre infant.

Així doncs, comprovem que la gran majoria d'alumnes mostren dificultats a l'hora de saber quines són les emocions que senten els altres nens quan es produeix un conflicte entre ells. Aquest fenomen es deu a l'edat primerenca dels infants, ja que com encara són força petits, no tenen l'habilitat de reconèixer les seves pròpies emocions i les dels altres. Pel contrari, quan afirmen que l'altre implicat està bé o, en canvi, trist, ho solen justificar dient que estava rient o plorant (Exemples: "*Ell s'ho estava passant molt bé i rient*" i "*Malament perquè s'ha posat a plorar*"). Per tant, necessiten evidències visuals i físiques per acabar de reconèixer com es senten els altres nens i nenes.

3. Contradicció entre les versions dels implicats

Susana: I què ha passat entre vosaltres per a què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

Conflicte 1 aula:

J.C.: *Pues ell sense venir a cuento m'ha començat a pegar mentre jo estava cantant i mirant a l'altre grup i jo li he dit que parés que m'estava fent molt mal però ell no parava. I he començat a plorar però no em feia cas ningú i ell continuava fent-me mal i ha començat a darme patades molt fortes a la panxa i a les cames.*

I.C.: *Pues que jo estava intentando mirar lo que hacían los otros y la J.C. no paraba de molestarme porque no paraba de cantar muy fuerte y bailar a mi lado y me estaba molestando mucho... le he dicho que parase pero no me hacía caso y entonces no sé que ha pasado que le he dado un golpe en la barriga porque me he puesto muy nervioso y se ha puesto a llorar...*

I.C. (a posteriori): *Si... bueno, no... bueno si... Es que ella no quería ser mi pareja en el baile y no sé porque y me he enfadado con ella por no querer ir conmigo en el baile de Sant Jordi...*

Conflicte 2 aula:

A.M.: *Ah... perquè jo he agafat una peça que hi havia allà i ell me l'ha pres i m'ha insultat dient que sóc una coliflor i un cabezón i m'ha pegat un empujón.*

A.C.: Que ell m'ha agafat una peça i no ha demanat permís i se l'ha emportat i la tenia jo... i després s'ha enfadat i ha dit que no seria més el meu amic i jo m'he posat trist perquè vull ser el seu amic i ell no...

Conflicte 4 aula:

O.H.: Jo estava cantant i l'A.J. ha començat a ensenyar-me els mocs que tenia al nas i a intentar tocar-me amb els mocs i com no parava de fer-ho *pues* li he donat una *patada* perquè parés... i ell ha *empesat* a pegar-me també.

A.J.: *Pus* jo estava dient-li una cosa a l'O.H. i ell estava passant de mi i deia que no volia ser el meu amic i jo m'he enfadat amb ell i li he *empesat* a molestar perquè *jamás* serem amics perquè ell *me odia* i li faig *asco* i ell s'ha enfadat i m'ha *empesat* a pegar *muy fuert*.

Com bé podem comprovar en els exemples anteriors, alguns infants implicats en un mateix conflicte es contradiuen entre ells en quant a l'explicació del motiu desencadenant de la baralla.

En el primer cas, observem com, en un primer moment, la J.C. i l'I.C. sí que coincideixen en seva corresponent explicació. Tots dos afirmen que la nena estava cantant una cançó mentre l'I.C. intentava escoltar a la resta. Com el molestava, el nen va començar a donar-li puntades de peu per a què parés. Tot i així, comprovem que l'I.C. posteriorment fa una reflexió individual en la qual exposa el veritable desencadenant de la seva actitud disruptiva i conflictiva cap a la seva companya. L'alumne es sentia molest amb ella perquè no l'havia escollit com a parella de ball. Així doncs, en aquest cas, hi ha una contradicció entre les dues versions donades pels infants, les quals es diferencien per la percepció desconeguda de la nena i el sentiment dolgut del nen.

En el segon conflicte, observem com els dos implicats es contradiuen en les seves corresponents versions del conflicte. L'A.C. afirma que el seu company li ha pres una peça que estava utilitzant ell i li ha dit que no tornaria a ser el seu amic. Pel contrari, l'A.M. confirma que havia agafat la peça sense permís, però que l'A.C. després li havia insultat i empenyat. Si comparem les seves respostes amb l'observació del conflicte, comprovem que l'A.C. suprimeix de la seva explicació el fet d'haver agredit física i verbalment al seu amic. En aquest cas, cal esmentar que l'A.C. intenta inculpar a

l'A.M. per tal que no el castiguin i no li expliquin als seus pares. Alhora, es tracta d'un nen molt introvertit i insegur, el qual mostra especial temor i vergonya cap a l'adult quan aquest li demana explicacions.

Finalment, trobem la contradicció entre les respostes donades per l'O.H. i l'A.J. En aquest cas, cada implicat té una percepció totalment diferent del motiu desencadenant del conflicte. Segons l'O.H., el seu company ha començat a molestar-lo, sense cap explicació lògica, ensenyant-li els seus mocs. Pel contrari, l'A.J. diu que l'O.H. estava passant d'ell i li deia que mai serien amics. Fent referència a l'observació del conflicte, podem comprovar que l'O.H. té raó en aquest cas ja que el seu company de taula l'estava molestant constantment amb els seus mocs. Aquests dos alumnes acostumen a tenir conflictes entre ells de forma molt habitual, ja que les seves personalitats són molt diferents i xoquen. A més, l'A.J. sol inventar-se i canviar les versions de qualsevol dels conflictes que té amb els seus companys.

Així doncs, comprovem que en la majoria dels casos analitzats, els implicats que inicien el conflicte modifiquen la informació en quant al motiu desencadenant i suprimeixen o li treuen importància a la seva actitud disruptiva.

4. Dubitació en les respostes:

Susana: Amb qui has tingut el conflicte?

O.H.: Amb l'A.T.?

Susana: Com t'has sentit durant el conflicte?

O.H.: Malament? Pensava que s'estaven rient tots de mi.

O.H.: Bé?

O.H.: Malament? La V.L. m'ha castigat i a ell no li ha dit res i ha sigut ell qui ha *empesat*.

En aquest epígraf, observem que un alumne en concret es mostra dubitatiu i insegur a l'hora de respondre a les preguntes realitzades. Per fer-ho, l'O.H. contesta a la pregunta formulant una nova qüestió. Cal esmentar que aquest infant sempre

acostuma a fer això ja que és força insegur i no sap què és el que l'adult vol que contesti. Per tant, per no arriscar-se i ser jutjat per l'adult, contesta formulant noves preguntes. Alhora, cal destacar que en la majoria d'ocasions ho fa quan les preguntes estan relacionades amb aspectes emocionals.

4. DISCUSSIÓ DELS RESULTATS

Després d'haver realitzat el meu treball d'estudi i d'anàlisi sobre les diferents estratègies de resolució de conflictes utilitzades pels infants en funció del rol de l'alumnat i del context on es troben, puc comprovar si les meves hipòtesis inicials esmentades a l'apartat de *Model d'anàlisi* s'han complert o, pel contrari, no.

La primera hipòtesi deia que: *“Les estratègies utilitzades per a la resolució de conflictes varia en funció dels rols que adopten els alumnes, la possible intervenció del mestre i el context en el qual es produeix.”*. Com bé he pogut analitzar a través de les observacions i les entrevistes realitzades, les estratègies de resolució usades pels alumnes varien en funció del seu rol i de la possible intervenció del mestre. Segons el rol establert per a cada implicat, el conflicte s'arriba a resoldre d'una manera o d'una altra. Alhora, quan un mestre intervé en la seva resolució, l'estratègia utilitzada és diferent ja que l'adult passa a ser el mediador en el conflicte i és qui acostuma a resoldre'l. Pel contrari, considero que el context on es troben els infants, és a dir, el pati o l'aula, no fa variar les estratègies de resolució ja que no he trobat evidències clares que conformin aquesta hipòtesi.

Un cop he afirmat que les estratègies de resolució varien en funció del rol de l'alumnat, és necessari comprovar quina de les estratègies citades utilitzen cadascun d'ells en la resolució del conflicte.

En aquest cas, la segona hipòtesi feia referència a *“Si l'alumne és un líder social positiu, utilitzarà l'estratègia de negociació per tal de resoldre qualsevol conflicte. És a dir, procurarà trobar solucions satisfactòries per ambdues parts.”*. En els conflictes analitzats, hi ha hagut un total de cinc conflictes en els quals almenys un dels implicats era un líder social positiu. En el conflicte 1 sorgit a l'aula i el conflicte 3 produït al pati, he pogut comprovar que els líders socials positius implicats a cada conflicte (la J.C. i el D.L.), han utilitzat l'estratègia de suavització en comptes de la de negociació ja que han cedit davant de l'altre company implicat. En aquest cas, els alumnes han actuat d'aquesta manera perquè l'altre implicat era un nen amb un rol de líder social negatiu, el qual ha utilitzat la força per aconseguir el que volia. D'altra banda, el líder social positiu implicat en el conflicte 6 sorgit a l'aula (l'E.J.), ha utilitzat una actitud de força per resoldre el problema ja que ha mostrat una actitud violenta per tal que l'altra alumna cedeixi. En aquest cas, l'E.J. va adoptar aquesta estratègia perquè l'altre infant implicat era una nena amb un rol d'observador i ell es veia superior

en quant a força. Finalment, trobem els casos dels conflictes 5 i 6 sorgits al pati, en els quals els líders socials positius implicats (la J.O. i la J.C.), han usat l'estratègia de negociació per arribar a resoldre el conflicte, ja que han procurat trobar solucions satisfactòries per ambdues parts. Aquests dos conflictes es van resoldre d'aquesta manera perquè les dues alumnes en conflicte eren nenes i amigues, fent que la resolució fos més satisfactòria i pacífica.

Així doncs, podem concloure que les estratègies utilitzades pels líders socials positius varien en funció del rol de l'altre alumne en conflicte. A partir d'aquesta conclusió, podem esmentar que la hipòtesi número 3 (*"Si l'alumne és un líder social positiu i té un conflicte amb un líder social negatiu, utilitzaran l'estratègia de transigència recíproca per resoldre'l. En aquest cas, tots dos hauran de cedir en algun aspecte per tal de trobar una solució intermitja."*) no s'ha complert ja que, com he comentat anteriorment, en aquests casos el líder social positiu passa a utilitzar l'estratègia de suavització davant de l'actitud de força que adopta el líder social negatiu.

Pel que fa la hipòtesi 4, *"Si l'alumne és un líder social negatiu, utilitzarà una actitud de força per resoldre qualsevol conflicte. És a dir, imposarà la seva decisió i farà que l'altre alumne cedeixi."*, he observat que aquesta afirmació no es compleix en tots els casos analitzats. En total, hi ha hagut vuit conflictes en els quals almenys un dels alumnes implicats tenia el rol de líder social negatiu. En set dels vuit conflictes, els infants sí que han adoptat una actitud de força per tal d'imposar la seva opinió i fer que l'altra part cedeixi. Pel contrari, a l'altre conflicte observat (conflicte 4 a l'aula), el líder social negatiu ha utilitzat l'estratègia de negociació per tal de trobar una solució satisfactòria per ambdues parts. En aquest cas, cal esmentar que l'alumne en qüestió, l'A.T., tenia un conflicte amb un infant del seu mateix grup d'iguals (l'O.H.). És per aquest motiu, que l'estratègia utilitzada no implicava una actitud agressiva envers el seu amic. Així doncs, podem concloure que, generalment, els líders socials negatius utilitzen l'actitud de força per resoldre els conflictes sorgits amb altres infants i imposar les seves decisions. Tot i així, cal destacar que si l'alumne en qüestió té un conflicte amb un infant del seu mateix grup d'iguals, l'estratègia utilitzada serà de negociació degut al vincle afectiu i d'amistat establert entre els dos implicats.

Respecte la hipòtesi número 5, *"Si l'alumne adopta un rol d'observador, resoldrà els conflictes mitjançant la negociació en la majoria dels casos. Aquest alumne intentarà trobar una solució que sigui satisfactòria per ambdues parts."*, cal esmentar que hi ha hagut un total de sis conflictes en els quals almenys un dels implicats tenia establert el

rol d'observador. En tres dels casos (conflictes 2 i 7 a l'aula i conflicte 5 al pati), els infants van adoptar l'estratègia de replegament per tal d'evitar el conflicte i qualsevol tipus de relació amb l'altra part. En canvi, en els altres tres conflictes produïts (conflictes 3 i 6 a l'aula i conflicte 4 al pati), els observadors han optat per l'estratègia de suavització, és a dir, han cedit davant de l'altre alumne. En funció del rol de l'altre implicat i de la intensitat del conflicte, l'estratègia utilitzada pels observadors serà una o una altra. Quan l'altre infant té un rol de líder negatiu i utilitza la força, l'observador acostuma a cedir; en canvi, si el rol de l'altre nen o nena és diferent, solen utilitzar l'estratègia de replegament. Per tant, la hipòtesi plantejada és errònia ja que en cap dels casos els observadors han utilitzat l'estratègia de negociació.

Així doncs, es compleix la hipòtesi número 6 en la qual es deia què: *“Si l'alumne observador té un conflicte amb un líder social negatiu, aquest utilitzarà l'estratègia de suavització per resoldre el conflicte. En aquest cas, l'alumne podria cedir davant el líder negatiu per tal de solucionar el problema.”*. Un exemple molt clar d'aquesta afirmació, és el conflicte 3 sorgit a l'aula, en el qual la U.A. (observadora) cedeix davant l'actitud de força de l'O.H. (líder social negatiu).

Pel que fa la hipòtesi número 7, *“Si l'alumne adopta el rol d'invisible dins del grup d'iguals, aquest utilitzarà el replegament per resoldre el conflicte. Aquest alumne pretén evitar el conflicte i qualsevol tipus de relació amb l'altra part.”*, cal destacar només s'han pogut analitzar dos conflictes diferents (conflicte 7 a l'aula i conflicte 2 al pati). En tots dos casos, l'alumne en qüestió ha sigut el J.M.. En el conflicte 7 a l'aula, va adoptar una actitud de força per resoldre el conflicte ja que va imposar la seva decisió i va aconseguir el que volia mitjançant la violència física. En canvi, a l'altre conflicte va utilitzar l'estratègia de suavització ja que va cedir davant l'enorme agressivitat d'en J.D.. Per tant, l'estratègia utilitzada per l'invisible varia en funció del rol de l'altre alumne implicat, ja que si es tracta d'un líder social negatiu (el J.D.) cedeix davant la seva actitud de força; pel contrari, si l'altre implicat té un rol d'observador (l'A.M.), el qual és més vulnerable, és ell qui adopta l'actitud de violència. Així doncs, en cap dels casos ha utilitzat l'estratègia de replegament.

Finalment, la hipòtesi número 8 afirmava què: *“Si l'alumne té un rol vulnerable dins del grup d'iguals, acostumarà a utilitzar l'estratègia de suavització per tal de resoldre el conflicte. L'alumne cedirà davant l'altre infant.”*. En aquest cas, hi ha hagut dos conflictes en els quals un dels implicats tenia el rol de vulnerable (conflictes 2 i 4 a l'aula). En tots dos conflictes, els vulnerables (l'A.C. i l'O.H.) ha adoptat una actitud de

força per tal d'intentar solucionar el conflicte mitjançant la imposició de la seva opinió i fent que l'altra part cedeixi. En aquests dos casos, els vulnerables s'han aprofitat de la relació d'amistat i el vincle afectiu establert amb els altres dos implicats (l'A.M. i l'A.T., respectivament), ja que aquests infants han optat per evitar el conflicte i solucionar-ho de la forma més pacífica possible. Segons el meu punt de vista i les observacions realitzades, si els vulnerables haguessin tingut els conflictes amb líders socials negatius externs als seus grups d'iguals, haguessin optat per l'estratègia de suavització o replegament.

D'altra banda, considero interessant destacar que cap dels alumnes implicats en els tretze conflictes analitzats, ha utilitzat l'estratègia de transigència recíproca. Com hem pogut observar, les estratègies de resolució més habituals són la d'actitud de força, utilitzada pels líders socials negatius; i la de suavització, usada pels altres rols.

Un cop hem comprovat com el rol de l'alumnat influeix en les estratègies de resolució utilitzades pels infants, cal analitzar com és aquesta resolució en cadascun dels casos.

La hipòtesi número 9 deia que: *"Si les parts en conflicte utilitzen l'estratègia de negociació per solucionar el conflicte, la resolució serà satisfactòria per ambdues parts."* En aquest cas, l'afirmació és correcta ja que el conflicte 4 sorgit a l'aula i el conflicte 6 sorgit al pati, corroboren aquesta hipòtesi. En aquests conflictes, almenys un dels implicats va utilitzar l'estratègia de negociació per tal de resoldre el conflicte, fent que, finalment, hi hagués un enteniment per ambdues parts.

Respecte la hipòtesi 10, *"Si els alumnes en conflicte utilitzen una actitud de força per resoldre el conflicte, la resolució serà insatisfactòria per a una de les parts"*, cal esmentar que s'ha complert correctament en tots els casos ja que una de les parts ha imposat la seva decisió sobre l'altra i aquesta ha hagut de cedir davant la violència utilitzada. Aquesta hipòtesi es pot corroborar amb la gran majoria dels conflictes, entre els quals destaquen els conflictes 1 i 5 sorgits a l'aula i el conflicte 4 sorgit al pati.

La hipòtesi número 11, *"Si les parts en conflicte utilitzen l'estratègia de transigència recíproca, la resolució serà satisfactòria per ambdues parts"*, no l'he pogut comprovar ja que cap dels infants implicats en els conflictes analitzats ha utilitzat aquesta estratègia.

D'altra banda, la hipòtesi 12 afirmava què: *“Si un dels alumnes implicats en el conflicte utilitza l'estratègia de suavitització, el conflicte serà resolt de manera insatisfactòria per a una de les parts.”*. Com he esmentat anteriorment, quan un alumne cedeix davant la violència i la decisió de l'altra part en conflicte, aquest es resol de manera insatisfactòria ja que preval l'actitud de força de l'altre implicat. Un exemple que confirma aquesta hipòtesi són els conflictes 1 i 3 produïts a l'aula. Així doncs, aquesta hipòtesi també s'ha complert correctament.

Finalment, la hipòtesi número 13, *“Si una de les parts en conflicte utilitza l'estratègia de replegament, el conflicte quedarà sense resoldre.”*, també s'ha confirmat a partir dels casos observats. Quan l'alumne decideix evitar el conflicte i qualsevol tipus de relació amb l'altre implicat, el conflicte queda sense resoldre. Un exemple molt clar que corrobora aquesta hipòtesi és el conflicte 5 sorgit al pati, en el qual l'E.T. opta per marxar d'on estava i evitar el conflicte.

D'altra banda, la hipòtesi número 14 afirmava què: *“Si la figura del mestre intervé en el transcurs del conflicte, la resolució serà satisfactòria per ambdues parts.”*. En aquest cas, cal destacar que en vuit dels tretze conflictes analitzats intervé la figura d'un docent. Normalment, els mestres intervenen quan la intensitat del conflicte és molt elevada i els alumnes arriben a agredir-se física i verbalment. Així doncs, observem que set dels tretze conflictes s'acaben resolent satisfactòriament; mentre que, els altres sis queden sense resoldre o es fa de manera insatisfactòria per alguna de les parts en conflicte. D'aquests set conflictes resolts, cal esmentar que sis d'ells havien estat intervinguts per un mestre. Per tant, la hipòtesi es compleix ja que la majoria dels conflictes intervinguts pel docent acaben resolent-se de forma positiva.

La hipòtesi 15 deia què: *“Si el conflicte es produeix a l'aula, el mestre present intervindrà per a la seva resolució.”* En aquest cas, és necessari esmentar que dels set conflictes produïts a l'aula, tan sols va intervenir la figura del docent en quatre dels casos. Com he dit anteriorment, els mestres acostumen a intervenir quan la intensitat del conflicte és molt elevada. Així doncs, el docent només intervé en els conflictes que es produeixen a l'aula, quan aquests impliquen l'ús d'una greu violència física i/o verbal.

La darrera hipòtesi que hem vaig plantejar en el model d'anàlisi afirmava què: *“Es produeixen més conflictes entre els infants quan estan al pati que no pas quan es troben a l'aula.”*. Aquesta hipòtesi l'he pogut comprovar a partir del registre total de conflictes sorgits tant a l'aula com al pati de l'escola. En aquest cas, cal destacar que a

l'aula van sorgir un total de divuit conflictes, mentre que al pati, es van produir dinou. Aquest registre permet comprovar que la freqüència de conflictes sorgits en ambdós llocs és pràcticament la mateixa. Tot i així, considero que és necessari esmentar que en el pati sorgeixen molts més conflictes que no pas a l'aula, però com aquest registre únicament té en compte els conflictes produïts entre els alumnes de 1r A, el registre total i real ha disminuït quantiosament.

Un cop comprovades totes les hipòtesis marcades a l'apartat del model d'anàlisi, és important destacar altres aspectes i resultats que he obtingut i conegut gràcies a les observacions i entrevistes realitzades.

Respecte el registre total de conflictes observats, cal esmentar que catorze dels divuit conflictes sorgits a l'aula i setze del dinou sorgits al pati, estan protagonitzats almenys un líder social negatiu. Alhora, els conflictes més habituals tenen lloc entre un líder social negatiu i un de positiu (5 a l'aula i 5 al pati) i entre dos líders socials negatius (6 a l'aula i 6 més al pati). Així doncs, aquests dos rols acostumen a estar implicats en la majoria dels conflictes degut al seu desig de cridar l'atenció dels altres i a la relació diària i constant que estableixen entre ells mateixos. Pel contrari, només trobem dos conflictes els quals no estan protagonitzats per almenys la figura d'un líder social negatiu o positiu. Aquests conflictes són entre un observador i un vulnerable i l'altre entre un invisible i un observador.

Tanmateix, he comprovat que hi ha conflictes inexistents entre determinats rols: un líder negatiu i un invisible, un líder positiu i un invisible, un líder positiu i un vulnerable, dos líders positius, dos invisibles, dos vulnerables, dos observadors i, finalment, un invisible i un vulnerable. Els observadors, els vulnerables i els invisibles acostumen a estar implicats en pocs conflictes degut a les seves personalitats més solitàries i introvertides, fent que evitin els problemes i les discussions amb els altres.

D'altra banda, els conflictes sorgits entre els alumnes de 1r A generalment estan protagonitzats per almenys la figura d'un nen, ja que en vuit dels tretze conflictes analitzats els dos implicats són nens. En canvi, només dos dels tretze conflictes estan protagonitzats per dues nenes. Així doncs, podem concloure que sorgeixen més conflictes entre nens que no pas entre nenes.

D'altra banda, el motiu desencadenant dels conflictes també varia en funció del sexe dels alumnes implicats i del lloc on es produeixen. Normalment, els conflictes

protagonitzats per nens sorgeixen a partir del material, els jocs agressius, la fila o les actituds disruptives dels seus companys. En canvi, les nenes tenen problemes provocats per qüestions emocionals relacionades amb l'amistat i els interessos personals.

Una altra diferència molt notable entre el sexe dels implicats, és la intensitat del conflicte. Quan els conflictes estan protagonitzats per nens, el nivell d'agressivitat i violència física i verbal és enormement superior que no pas quan es produeix un conflicte entre nenes. Dels tretze conflictes analitzats, cal destacar que en 10 d'ells la intensitat del conflicte arriba a l'ús de la violència física i/o verbal. Aquest fet demostra que és un grup molt conflictiu i agressiu a l'hora de fer front i resoldre els conflictes.

Alhora, cal destacar el paper dels mestres en quant a la presència i la intervenció en els conflictes sorgits tant a l'aula com al pati. En el cas de la tutora, només he observat i analitzat dos conflictes en els quals ella és present i intervé per resoldre'ls de manera molt satisfactòria per ambdues parts. Pel contrari, els altres onze conflictes han estat intervinguts o presenciats per altres mestres especialistes. Aquest fet demostra que els infants tenen menys conflictes entre ells quan la tutora està present a l'aula o al pati. Això es deu al gran treball que fa l'A.N. com a tutora a l'hora d'establir normes de convivència i respecte i vincles emocionals amb els alumnes. En canvi, els infants mostren actituds més disruptives i conflictes quan es troben amb mestres especialistes ja que no els tenen com a principal referent d'adult i no respecten les seves normes. A més, el tipus d'activitat, l'assignatura i l'espai on es desenvolupa classe també influeix en l'aparició de conflictes. En aquest cas, és interessant destacar que la mestra que presencia més conflictes és l'especialista de música.

Pel que fa l'anàlisi de les entrevistes, cal esmentar que, generalment, els alumnes que inicien el conflicte reconeixen que utilitzen la violència física i/o verbal com a primer recurs de resolució. A més, ho diuen sense cap tipus de justificació lògica i coherent. Únicament ho justifiquen dient que els altres companys els estaven molestant i s'han posat nerviosos. Alhora, cal destacar que els alumnes que utilitzen la violència com a estratègia de resolució acostumen a ser els líders socials negatius. Aquest fet demostra que molts infants de 1r A no són capaços d'utilitzar estratègies de resolució pacífiques, com ara la mediació, la negociació, el diàleg o la transigència recíproca.

D'altra banda, l'alumnat té forces dificultats a l'hora de reconèixer les pròpies emocions i les dels altres. Com he pogut comprovar amb les respostes a les preguntes "Com t'has sentit durant el conflicte?" i "Com creus que s'ha sentit l'altre durant el transcurs

del conflicte?"; molts nens es mostraven dubitatius i insegurs a l'hora de respondre aquestes qüestions. La gran majoria, onze dels vint-i-sis implicats, afirmaven que no sabien com s'havia sentit l'altre. En aquest cas, els infants necessitaven evidències físiques i visuals, com ara somriures o llàgrimes; per reconèixer les emocions que estaven sentint els altres.

Alhora, he comprovat que en alguns casos els alumnes es contradiuen entre ells en quant a les versions dels conflictes sorgits. En moltes ocasions, els infants que inicien el conflicte i agredeixen a l'altre alumne, suprimeixen part dels fets per tal d'evitar càstigs i no sortir malparats de la situació viscuda.

5. CONCLUSIONS

Després d'haver realitzat el meu treball d'investigació i anàlisi, voldria destacar diversos aspectes que m'han semblat interessants i importants per a comentar.

En primer lloc, esmentar que en el meu model d'anàlisi vaig incloure els diferents rols de l'alumnat, les diverses estratègies de resolució, la intervenció del mestre, el context en el qual es produeixen els conflictes i la tres possibilitats de resolució final. Tot i així, les observacions i les entrevistes realitzades m'han permès analitzar altres elements interessants que en un primer moment pensava que no serien rellevants per a la meua investigació. Així doncs, de cara a futures i possibles investigacions relacionades amb aquest mateix tema, seria important incloure-hi en el model d'anàlisi aquests elements: el sexe dels alumnes implicats, el motiu desencadenant del problema, la intensitat del conflicte i l'acció realitzada pel mestre a l'hora d'intervenir i resoldre el conflicte.

És evident que els conflictes entre els infants és un dels problemes més habituals i més complicats per a resoldre a les escoles de primària. Independentment del context dels alumnes i de les característiques del centre, sempre sorgeixen conflictes entre els discents. En aquest cas, com a futurs i futures mestres de primària, hem de ser capaços de fer front a aquestes situacions conflictives i procurar ensenyar les eines necessàries per a què els infants puguin resoldre-les de la manera més satisfactòria possible per a tots.

Així doncs, no hem d'evitar l'existència i l'aparició de conflictes entre els nostres alumnes, ja que aquests es poden convertir en experiències positives que enriqueixin el desenvolupament personal i el procés d'aprenentatge dels infants. Per tant, el docent ha de ser capaç de facilitar diverses estratègies de resolució que permetin als alumnes resoldre els conflictes de manera pacífica i autònoma. Alhora, és important establir unes normes de convivència i respecte ben clares i definides per als alumnes.

Aquestes estratègies de resolució i normes de convivència han de seguir-les i treballar-les tots els mestres que passen pel grup classe, i no tan sols la tutora del grup. D'aquesta manera, no hi haurà divergències entre l'aparició i el tipus de conflicte sorgits amb la presència d'un mestre o d'un altres.

A més, com a mestres, hem de procurar que els nostres discents siguin capaços de resoldre els seus conflictes de forma autònoma sense la necessària intervenció de l'adult. Aquesta autogestió dels conflictes serà un aprenentatge essencial que podran utilitzar a la seva vida quotidiana i adulta. D'altra banda, el docent només hauria

d'intervenir quan la intensitat i el transcurs del conflicte s'agreuja altament i no s'arriba a una solució. En aquests casos, el mestre ha d'actuar com a mediador entre ambdues parts i facilitar la resolució satisfactòria per a tots dos.

El treball en l'educació emocional és un dels aspectes més valuosos i útils per a la gestió i resolució dels conflictes sorgits entre els infants. Hem d'educar en el diàleg, el respecte, la comunicació i la reflexió. A més, hem d'intentar que els nostres alumnes siguin capaços de reconèixer les seves pròpies emocions i les dels altres, així com també, controlar-les per tal de no agreujar les situacions conflictives.

El treball que tenim com a mestres en aquest aspecte, és un treball lent el qual requereix dedicació, paciència, constància, temps i assimilació. Alhora, els resultats obtinguts no són ni seran ni instantanis. És un procés de construcció a llarg termini el qual es pot millorar a mesura que passa el temps i aprenem de les pròpies experiències viscudes.

6. BIBLIOGRAFIA

Boqué i Torremorell, C. (2006). *Taula rodona: La prevenció de conflictes des de l'educació*. II Jornades d'Educació Emocional. La dimensió emocional en la prevenció i solució de conflictes (pàgines 1-6)

Burguet, M. (1998). *La resolución de conflictos en el ámbito escolar*. Educación Social, núm. 8 (pàgines 36-47).

Calo Iglesias, M., Gargia Álvarez, V. I Sampedro Suárez, M. Dolores (2009). *Resolución de conflictos i creixement personal a l'escola*. Perspectiva Escolar, núm 340 (pàgines 16-22).

Conselleria de Cultura, Educació i Esport, Generalitat Valenciana. *Orientats. Dinàmiques de resolució de conflictes i mediació*. (pàg. 1-16).
http://www.cece.gva.es/orientados/profesorat/descarregues/dinamica_conflictos_mediacio.pdf

Equip de Perspectiva Escolar (2009). *El conflicte a l'escola*. Perspectiva Escolar, núm. 340 (pàgines 9-15).

Marín, I., Molins, C., Martínez, M., Hierro, E. I Aragay, X. (2012). *Els patis de les escoles: espais d'oportunitats educatives*. Fundació Jaume Bofill. Informes breus, núm. 31 (pàgines 18-22).

Síndic de Greuges de Catalunya (2006). *Convivència i conflictes als centres educatius*. Informe extraordinari. (pàg. 7-9).

Vinyamata, E. (1998). *La resolución de conflictos, un nuevo horizonte*. Educación social, núm. 8 (pàgines 8-17).

7. ANNEXOS

ANNEX 1: OBSERVACIONS DELS CONFLICTES

GUIÓ D'OBSERVACIÓ DE CONFLICTES A L'AULA

Conflicte nº: 1

Dia: 18/03/14

Hora: 10:30

Assignatura: Música

Mestra/e a l'aula: V.L.

Alumnes implicats en el conflicte:

I.C. (Líder social negatiu) i J.C. (Líder social positiu)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

En el moment en el qual ha sorgit el conflicte, els alumnes estaven ballant una dansa popular catalana al mig de la classe. La mestra havia dividit el grup en dos per tal de facilitar el desenvolupament de l'activitat. L'I.C. i la J.C. estaven asseguts, l'un al costat de l'altre, observant com l'altre grup ballava. La nena estava cantant la cançó mentre practicava el ball des del seu lloc.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

L'I.C. s'ha aixecat de la seva cadira i ha començat a pegar a la seva companya. Al principi, ha començat a cridar i l'ha empentat contra la seva cadira, fent que aquesta caigués de cop i es fes mal al cap. Tot seguit, ha continuat pegant a la J.C. donant-li cops de puny i puntades de peu a les cames i a la panxa. Immediatament, ella s'ha posat a plorar i ha demanat ajuda a la mestra.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

La mestra, al veure la situació, ha anat corrents cap a l'I.C. i l'ha separat de la J.C.. Tot seguit, li ha demanat explicacions sobre el motiu de la seva actitud però aquest ni tan sols ha respòs a la pregunta de la mestra. La J.C. s'ha canviat de lloc i s'ha assegut unes cadires més enllà per tal de no estar al costat de l'I.C..

Tot i així, l'I.C. ha tornat a apropar-se a la nena per tal d'intentar tornar-la a pegar. En aquest cas, he hagut d'intervenir jo per separar a l'I.C. i emportar-me'l cap a l'altra punta de la classe.

Al finalitzar la classe de música, hem tornat a l'aula i l'I.C. ha anat a demanar disculpes a la J.C. per tal d'evitar que li diguéssim a la tutora del grup allò que havia succeït. Tot i així, la mestra de música ha explicat el conflicte i l'A.N. (la tutora) s'ha quedat parlant amb ell.

Durada del conflicte: 15 minuts

Conflicte nº: 2

Dia: 20/3/2014

Hora: 11:30-12:30h

Assignatura: Educació Física

Mestra/e a l'aula: J.R.

Alumnes implicats en el conflicte:

A.C. (vulnerable) i A.M. (Observador)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Els alumnes estaven fent una activitat de racons, en la qual els dos alumnes implicats estaven jugant amb unes peces de construcció. L'A.M. ha agafat una peça que estava utilitzant el seu company A.C. sense demanar-li permís. Aquest l'ha insultat dient-li que era una coliflor i han començat a discutir.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

Han discutit entre ells durant una estona però no s'han posat d'acord. Així doncs, han anat a demanar ajuda al mestre, però aquest no els ha fet cas i els ha dit que ho resolguessin entre ells. Llavors, els dos alumnes han començat a barallar-se. L'A.C. li ha donat una empenta a l'A.M. i aquest ha caigut al terra i s'ha posat a plorar.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

L'A.M. ha marxat del costat del seu company per evitar el problema però l'A.C. continuava discutint. Al final, ha intervingut un altre alumne de la classe (D.L.) per intentar mediar i calmar la situació. Tot i així, l'A.C. ha acabat plorant perquè l'A.M. no volia estar amb ell i havia marxat del seu costat.

Durada del conflicte: 15 minuts

Conflicte nº: 3

Dia: 19/3/2014

Hora: 9-10h

Assignatura: Anglès

Mestra/e a l'aula: I.M.

Alumnes implicats en el conflicte:

O.H. (Lider social negatiu) i U.A. (Observador)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Els dos alumnes implicats són companys de taula i estaven realitzant una activitat d'escriptura d'anglès. Tot dos han anat a agafar la goma de esborrar que comparteixen i no es posaven d'acord sobre qui l'havia agafat primer.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

Han estat discutint per veure qui dels dos l'havia agafat abans. L'U.A deia que havia sigut ella, ja que ell encara estava acabant d'escriure una paraula. Tot i tenir raó, l'O.H. no volia deixar-li la goma a la seva companya i deia que ell havia d'utilitzar-la primer. Així doncs, s'ha disposat a treure-li la goma de les mans mitjançant l'ús de la força.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

Finalment, l'O.H. ha aconseguit el que volia i li ha tret la goma per poder-la utilitzar ell primer. En canvi, l'U.A. no ha tingut més remei que esperar que el seu company acabés per tal de poder esborrar el que volia en un principi. Tot i així, la nena ha anat a parlar amb la mestra per explicar-li la situació que havien tingut.

Durada del conflicte: 10 minuts

Conflicte nº: 4

Dia: 20/3/2014

Hora: 15-16:30h

Assignatura: Plàstica

Mestra/e a l'aula: A.N.

Alumnes implicats en el conflicte:

A.T. (Lider social negatiu) i O.H. (vulnerable)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Els alumnes estaven realitzant una activitat de plàstica en la qual havien de fer un retrat picassià inventat mitjançant l'ús de formes geomètriques. L'A.T. ha decidit retratar al seu company i amic O.H, i ha començat a dir en veu alta el que estava fent perquè tothom l'escoltés. La mestra, com coneix la relació conflictiva i inestable que hi ha entre els dos alumnes, ha anat a preguntar-li perquè feia el retrat de l'O.H.. Aquest li ha dit que el feia perquè l'estimava i era el seu amic. Per tant, la tutora ha acceptat la seva resposta i ha marxat. L'O.H. havia estat escoltat el que deia el seu company A.T. des d'on ell estava assegut.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

L'O.H. ha anat ràpidament cap a l'A.T per trencar-li el dibuix ja que es pensava que l'estava retratant per riure-se'n d'ell i fer la gràcia amb els altres companys. L'A.T, sorprès, li ha demanat que parés i li ha dit que el retrat era d'ell perquè eren bons amics. L'O.H continuava pensant el mateix i intentant treure-li de les mans al seu company. Llavors, han començat a cridar-se mútuament i a empenyar-se.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

La tutora, que estava observant la situació des de la seva taula, ha anat cap als dos implicats per mediar i demanar explicacions. L'A.T. ha explicat correctament el que havia succeït amb l'O.H i ha tornat a dir que l'estava retratant perquè era el seu amic. En canvi, l'O.H no parava de repetir que ho feia per burlar-se'n d'ell. Finalment, la mestra s'ha emportat a fora de la classe a l'O.H per parlar amb ell i explicar-li la situació.

L'O.H. està acostumat a què l'A.T sempre li faci bromes i se'n rigui d'ell, per això no entenia perquè en aquest cas el seu company havia fet el seu retrat amb bona intenció. Finalment, ho ha acceptat i ha demanat disculpes a l'A.T.. Tot seguit, deia orgullosament a la resta de companys que el seu amic l'havia retratat.

Durada del conflicte: 20 minuts

Conflicte nº: 5

Dia: 25/3/2014

Hora: 10-11h

Assignatura: Música

Mestra/e a l'aula: V.L.

Alumnes implicats en el conflicte:

O.H. (Lider negatiu) i A.J. (Lider negatiu)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Els alumnes, asseguts a les seves cadires, estaven cantant una cançó popular a l'hora de música. L'A.J. i l'O.H s'asseuen junts en aquesta hora perquè la mestra de música va decidir distribuir als alumnes per ordre de llista. Mentre els altres companys cantaven, l'A.J. no parava de molestar i fer tonteries. Aquest acostuma a tenir molts mocs que li pengen del nas però encara no té l'hàbit d'anar a mocar-se. L'O.H va començar a dir-li que anés a mocar-se perquè li feia fàstic tenir-lo així al seu costat.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

L'A.J., en comptes d'anar a agafar un mocador, s'apropava encara més a l'O.H. perquè aquest s'enfadés. L'O.H. es va començar a posar molt nerviós perquè el seu company no parava d'acostar-se a ell i ensenyar-li els mocs que tenia al nas. Així doncs, l'O.H. va començar a insultar a l'A.J. i a donar-li puntades de peu a les seves cames i a la cadira per tal que aquest s'allunyés d'ell. L'A.J., que s'ho estava prenent com un joc molt divertit, es va retornar i va insultar-lo també. L'O.H. va començar a cridar i a escopir al terra de la classe i al seu company per molestar-lo i fer-li marranades com les que ell feia.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

El conflicte cada cop anava a pitjor ja que els alumnes s'estaven pegant, insultant i a més, estaven rebent les conseqüències els altres companys. Així doncs, jo mateixa vaig haver d'intervenir per separar-los. El més perjudicat en aquest cas va ser l'O.H. ja que la mestra de música deia que ell havia sigut l'únic que havia trencat el ritme de la classe i havia muntat l'escàndol. A més, va ser castigat durant l'hora del pati. En canvi, l'A.J. no va rebre cap mena de càstig per part de la mestra de l'aula.

Durada del conflicte: 15 minuts

Conflicte nº: 6

Dia: 27/3/2014

Hora: 10:30-11h

Assignatura: Anglès

Mestra/e a l'aula: Miss Martin (I.M.)

Alumnes implicats en el conflicte:

E.J. (Lider positiu) i E.T. (Observador)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Els alumnes estaven anant cap als penjadors de les bates ja que era l'hora d'anar al pati i se l'havien de treure i agafar la jaqueta. Mentre anaven cap allà, l'E.J. estava parlant amb un altre company, quan de sobte l'E.T. ha passat pel costat i li ha donat una petita empenta sense cap motiu aparent. S'ha de dir, que aquests dos alumnes sempre tenen petits conflictes entre ells perquè tenen una relació "d'amor-odi".

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

L'E.J. s'ha mostrat molest pel cop de la seva companya i li ha preguntat que per què ho havia fet. Aquesta no li donava cap explicació i continuava donant-li copets al braç. Així doncs, l'E.J. ha començat a donar-li puntades de peu i a empentar-la cap a la paret. Llavors, l'E.T. ha començat a plorar.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

La mestra de l'aula ha hagut d'anar a separar-los i preguntar què havia passat. Finalment, l'E.T. li ha demanat disculpes per haver començat a molestar-lo i ell també ho ha fet per haver retornat els cops. Tot seguit, han marxat al pati junts.

Durada del conflicte: 5 minuts

Conflicte nº: 7

Dia: 1/4/2014

Hora: 10-11h

Assignatura: Música

Mestra/e a l'aula: V.L.

Alumnes implicats en el conflicte:

J.M. (Invisible) i A.M. (Observador)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Els alumnes estaven realitzant una activitat de ritmes a l'aula de música. Havien de tocar diferents instruments de percussió seguint el ritme que dictava la mestra. El J.M. i l'A.M. estaven asseguts junts, ja que ho fan per ordre de llista. L'A.M. estava tocant en aquell moment el carilló, mentre el J.M. el molestava donant-li cops per a què acabés de tocar i li passés l'instrument.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

Tot i que l'estava molestant, l'A.M. continuava tocant el carilló. El J.M., com veia que el seu company no li deixava l'instrument, va decidir treure-li de les mans utilitzant la força. En aquest cas, l'A.M. va rebre un cop a la boca amb la baqueta del carilló. Va començar a plorar i va donar-li l'instrument al J.M. perquè parés.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

El J.M. ha aconseguit tenir el que volia i ha fet com si no hagués passat res. No va demanar disculpes al seu company ni es va preocupar pel cop que li havia donat. L'A.M. va deixar de plorar i des d'aquell moment va començar a ignorar al seu company.

Durada del conflicte: 10 minuts

GUIÓ D'OBSERVACIÓ DE CONFLICTES AL PATI

Conflicte nº: 1

Dia: 21/3/2014

Mestres de guàrdia al pati: A.N. I., R.V. i J.R.

Alumnes implicats en el conflicte:

A.J. (Líder negatiu) i I.C. (Líder negatiu)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Un cop finalitzada l'hora del pati, els alumnes estaven col·locats a la fila esperant que arribés la mestra per entrar a l'aula. L'A.J., que fins aquell moment continuava jugant a la sorra, es va colar de la fila sense demanar permís. Es va posar al davant de l'I.C..

Aquest va començar a dir-li que s'havia equivocat i que havia d'anar al final de la fila ja que ell estava allà des d'un principi.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

L'A.J. va començar a cridar a l'I.C. dient-li que ell no li manava i no era ningú per dir-li el que havia de fer. Com no li feia cas, l'I.C. va empentar a l'A.J. per a què aquest sortís del seu lloc. Així doncs, l'A.J. es va retornar i van començar a barallar-se al mig de la fila.

La tutora va arribar allà i els va veure discutint. Els va separar i els va fer entrar a l'aula. Tot i així, els dos alumnes van continuar insultant-se i donant-se puntades de peu i cops de puny a l'esquena. Un cop van arribar a l'aula, la mestra els va fer sortir fora i solucionar el conflicte que tenien entre ells.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

Van estar parlant durant una bona estona a fora de l'aula i van decidir que a partir d'aquell moment cadascú aniria a la seva i s'ignorarien per tal d'evitar més conflictes. Tot i així, cap dels dos va demanar disculpes a l'altre i continuaven dient que ells tenien la raó. Després, durant l'hora de tutoria van estar parlant en gran grup sobre els conflictes de l'aula i l'I.C. va tenir la iniciativa d'anar cap a l'A.J. i demanar-li perdó pel que havia succeït. Finalment, van fer les paus.

Durada del conflicte: 20 minuts

Conflicte nº: 2

Dia: 25/3/2014

Mestres de guàrdia al pati: I.M. i R.V.

Alumnes implicats en el conflicte:

J.D. (Líder negatiu) i J.M. (Invisible)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Un grup d'alumnes, entre els quals es trobaven els dos implicats, estaven jugant a karate durant l'hora del pati. En un moment del joc, el J.D. va caure al terra i els altres

nens es van tirar a sobre per xafar-lo. Tots, menys el J.M., van sortir del damunt del J.D. ja que aquest no parava de queixar-se i demanar que sortissin. En canvi, el J.M. va continuar jugant i tirant-se a sobre del damunt de l'esquena del seu company.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

El J.D. va aconseguir sortir de sota del seu company i aixecar-se del terra. Llavors va començar a córrer al darrere del J.M. per atrapar-lo i fer-li mal. El J.M. s'ho estava prenent de broma i corria mentre reia. El J.D. finalment el va aconseguir atrapar i el va començar a empentar i agafar-lo del coll d'una forma molt violenta. Llavors, el J.M. va començar a cridar per demanar ajuda a qualsevol altre company o mestra que hi hagués per allà. Mentrestant, el J.D. continuava pegant-lo.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

Finalment, una mestra de guàrdia va veure la situació entre els dos alumnes i es va disposar a separar-los. El J.M. va demanar disculpes al J.D. i va dir-li que es pensava que estaven jugant i no li feia mal. Tot i així, el J.D. no va acceptar les disculpes i va marxar d'allà plorant de la ràbia que sentia en aquell moment.

Durada del conflicte: 5 minuts

Conflicte nº: 3

Dia: 27/3/2014

Mestres de guàrdia al pati: A.V., J.R. i M.G.

Alumnes implicats en el conflicte:

A.T. (Líder negatiu) i D.L. (Líder positiu)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Un grupet d'alumnes de 1r, entre els quals estaven els dos implicats, estaven jugant fent veure que lluitaven. En D.L. va caure al terra i els altres nens es van tirar a sobre per xafar-lo. Ell va començar a plorar ja que tenia a més de 5 nens al seu damunt. Aquests van sortir al veure que el seu amic ho estava passant malament. Tot i així, l'A.T. va continuar botant a sobre del D.L. i donant-li cops de puny a l'esquena.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

En D.L. continuava plorant i demanant que sortís del seu damunt, però l'A.T. no li feia cas. Els altres nens, al veure que l'A.T. no parava, van dir-li que sortís que l'estava fent molt mal. Tot i així, l'A.T. continuava. Així doncs, els nens es van disposar a agafar a l'A.T. pels braços per tal d'apartar-lo i treure'l de sobre del D.L.. Degut a la força de l'A.T., els nens no ho van aconseguir.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

Un d'aquests nens va anar a avisar a una de les mestres de guàrdia per tal d'explicar-li el que havia passat. La mestra va anar cap allà i va fer que l'A.T. sortís del damunt del D.L.. L'A.T. va explicar que no s'havia adonat que el D.L. ho estava passant tan malament i acabar demanant-li disculpes pel que havia succeït.

Durada del conflicte: 10 minuts

Conflicte nº: 4

Dia: 28/3/2014

Mestres de guàrdia al pati: A.N. N. (tutora), R.V. i M.T.

Alumnes implicats en el conflicte:

O.H. (líder negatiu) i C.A. (Observador)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Els alumnes s'estaven col·locant a la fila del pati per tal d'esperar a la mestra i poder entrar a l'aula. L'O.H. va arribar dels últims i en comptes de col·locar-se al final de la fila, va decidir colar-se i posar-se el primer. El C.A., que havia sigut un dels primers en posar-se allà, es va queixar al seu company i va dir-li que havia d'anar cap al final.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

L'O.H. no feia cas del que li estava dient el C.A. i va continuar el primer de la fila. El C.A., indignat per aquella situació, es va posar al davant de l'O.H. i va repetir-li que ell havia arribat el primer. Llavors, l'O.H. va començar a empenyar-lo fins que el va tirar a

terra i va donar-li puntades de peu a les cames. El C.A. es va posar a plorar immediatament demanant-li que parés.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

En aquell moment va arribar la tutora del grup i va veure el que estava fent l'O.H.. El va enviar cap al final de la fila i el va obligar a demanar-li disculpes al seu company.

Durada del conflicte: 5 minuts

Conflicte nº: 5

Dia: 1/4/2014

Mestres de guàrdia al pati: I.M., M.G. i A.V.

Alumnes implicats en el conflicte:

E.T. (observador) i J.O (líder positiu)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

Un grupet de nenes de la classe estaven fent polseres durant l'hora del pati. L'E.T. va començar a decidir tota sola qui podia jugar i qui no, fent que les que ella volia marxessin d'allà i no poguessin jugar.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

La J.O., que era una de les nenes que sí que estava fent polseres, va dir-li a l'E.T. que ella no era ningú per decidir qui havia de marxar i qui no. Totes les altres nenes van donar suport a la J.O. i es van posar en contra de l'E.T.. La J.O. finalment va dir-li que si no li agradava el que estaven fent, que marxés d'allà però que cap altra nena li faria cas.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

L'E.T. va marxar plorant d'allà i va estar sola durant una bona estona. Després es va posar a jugar a saltar la corda amb unes altres nenes que hi havia pel pati.

Durada del conflicte: 10 minuts

Conflicte nº: 6

Dia: 2/4/2014

Mestres de guàrdia al pati: A.N. I., J.R. i R.V.

Alumnes implicats en el conflicte:

J.O. (Líder positiu) i J.C. (líder positiu)

Motiu del conflicte (Per què ha sorgit el conflicte?):

La J.O. i la J.C. són amigues des de parvulari. L'E.T., que fins ara acostumava a anar amb unes altres nenes de la classe, ha començat a tenir una molt bona relació amb la J.C.. Durant aquesta hora del pati, l'E.T. va regalar-li a la J.C. tres poleres fetes per ella i una nina que havia portat de casa seva. La J.C., al veure els regals de la seva companya, la va abraçar i va dir-li que a partir d'aquell moment seria la seva millor amiga.

Transcurs del conflicte (Què han fet i què ha passat?):

La J.O., que estava acostumada a ser la millor amiga de la J.C., es va sentir desplaçada i molt trista. Es va posar a plorar i va amagar-se al darrere d'una columna del pati. La J.C. quan la va veure, va anar cap a ella per preguntar-li que li passava. La J.O. no va donar-li cap mena d'explicació i va tornar a marxar sola.

Resolució del conflicte (Com s'ha resolt?):

Finalment, la J.O. va explicar-li a una altra amiga el que havia passat i aquesta va dir-li a la J.C.. Així doncs, la J.C. va anar a parlar amb la J.O. i va dir-li que per molt que ara l'E.T. fos amiga seva, ella sempre seria la primera. Tot i així, la J.O. va adoptar una actitud gelosa i enfadada quan veia que la J.C. anava amb l'E.T..

Durada del conflicte: 15 minuts

ANNEX 2: TRANSCRIPCIONS DE LES ENTREVISTES

CONFLICTES A L'AULA

CONFLICTE 1

Nom de l'alumne/a: J.C.

Abans del conflicte:

S: Hola J.C., aquest matí has tingut un petit conflicte amb un company de classe. Amb qui ha sigut?

J: Amb l'I.C.

S: On estàveu?

J: Estàvem fent classe de música.

S: Qui éreu en aquell moment?

J: *Pues* jo estava asseguda mirant com els altres ballaven la dansa de Sant Jordi i l'I.C. estava al meu costat. També estava l'E.C. amb mi.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

J: Jo estava cantant i ballant des de la meva cadira i l'I.C. m'ha començat a molestar i no sé per què, perquè jo no li estava fent res.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

J: *Pues* ell sense venir a *cuento* m'ha començat a pegar mentre jo estava cantant i mirant a l'altre grup i jo li he dit que parés que m'estava fent molt mal però ell no parava. I he començat a plorar però no em feia cas ningú i ell continuava fent-me mal i ha començat a *dar-me patades* molt fortes a la panxa i a les cames.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

J: *Pues...* ha vingut la *profe* i li ha tret de sobre meu i l'ha castigat.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

J: *Pues* malament... perquè m'estava fent molt mal i no parava.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

J: Bé perquè ell volia fer-me mal i que acabés plorant i estava com un boig.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

J: Millor perquè l'I.C. i jo som amics... però continuo una mica enfadada.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

J: Dir-li que pari i si no em fa cas... *pues* no sé, marxar del seu costat i dir-li abans a la *profe*.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

J: Que *puede ser* que als altres nens *lis* molesti quan em poso a cantar en veu alta a la classe... i que no ens hem de pegar.

Nom de l'alumne/a: I.C.

Abans del conflicte:

S: Bona tarda I.C., què ha passat aquest matí? Amb qui has tingut un conflicte?

I: Amb la J.C. de la classe...

S: I on estàveu?

I: A la classe de música fent música.

S: Qui éreu en aquell moment?

I: *Pues* estava jo, la J.C. i *otros niños* de la classe.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

I: *Había unos cuantos niños que estaban bailando el baile de San Jordi y yo estaba en mi sitio mirando como lo hacían.*

Durant el conflicte:

S: I què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

I: *Pues que jo estava intentando mirar lo que hacían los otros y la J.C. no paraba de molestarme porque no paraba de cantar muy fuerte y bailar a mi lado y me estaba molestando mucho... le he dicho que parase pero no me hacía caso y entonces no sé que ha pasado que le he dado un golpe en la barriga porque me he puesto muy nervioso y se ha puesto a llorar...*

S: Aquest era l'únic motiu pel que t'has enfadat amb ella i t'has posat a donar-li cops?

I: *Si... bueno, no... bueno si... Es que ella no quería ser mi pareja en el baile y no sé porque y me he enfadado con ella por no querer ir conmigo en el baile de San Jordi...*

S: I heu intentat solucionar el conflicte entre vosaltres?

I: *Es que... jo m'he posat molt nerviós i entons no parava de pegarle... pero es que ella no paraba de llorar.*

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

I: La profe *me* ha castigat i *me* ha separat d'ella i després li he demanat perdó...

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

I: *Pues muy nervios i no podia parar...*

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

I: *Mal... porque le he hecho mucho daño y se ha enfadat amb mi.*

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

I: Bé... però m'han castigat i l'A.N. li dirà als meus *papas* i *se enfadaran conmigo*.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

I: Si m'esta molestant algú, *pues se lo digo bien y si no me hace caso pues me voy de su lado y se lo digo a la profe... pero no le pegaré.*

S: Què has après després d'aquesta experiència?

I: *Pues que no hay que pegar als amics i que hem de ser amics.*

CONFLICTE 2

Nom de l'alumne/a: A.C.

Abans del conflicte:

S: Hola A.C., amb qui ha sorgit el conflicte aquest matí?

A: Amb l'A.M..

S: On estàveu?

A: Al gimnàs fent classe d'Educació Física.

S: Qui éreu en aquell moment?

A: Jo, l'A.M., el D.L., el Mohamed i l'A.Ma.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

A: Jugant amb les construccions de les peces.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

A: Que ell m'ha agafat una peça i no ha demanat permís i se l'ha emportat i la tenia jo.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

A: Jo li deia que era meva i que me l'havia de donar però ell no em feia cas.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

A: Ell s'ha posat a plorar i ha dit que no seria més el meu amic i el D.L. ha vingut per veure que passava i li he explicat però el A.M. continuava plorant i s'ha marxat d'allà.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

A: Ell ha anat al J.R. per dir-li que jo li estava insultant però el J.R. no li ha fet cas...

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

A: Pues que ell no em feia cas i estava agafant el que era meu... i després s'ha enfadat i ha dit que no seria més el meu amic i jo m'he posat trist perquè vull ser el seu amic i ell no...

S: Com creus que s'ha sentit l'A.M. durant el conflicte?

A: Malament perquè s'ha posat a plorar...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

A: Bé...

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

A: Pues la propera vegada que algú agafi una cosa que estic usant jo li diré i sinó agafaré una altra peça per mi...

S: Què has après després d'aquesta experiència?

A: Que no ens hem d'enfadar i tot és de tots.

Nom de l'alumne/a: A.M.

Abans del conflicte:

S: Amb qui ha sorgit el conflicte d'aquest matí A.M.?

A: Amb l'A.C.

S: On estàveu?

A: Fent classe d'Educació Física.

S: Qui éreu en aquell moment?

A: No sé... l'A.C. i jo.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

A: Jugant amb les peces de construcció.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

A: No me'n recordo...

S: A veure A.M., aquest matí tu i l'A.C. us heu enfadat mentre jugàveu amb les peces... Per què s'ha enfadat ell amb tu i tu t'has posat a plorar?

A: Ah... perquè jo he agafat una peça que hi havia allà i ell me l'ha pres i m'ha insultat dient que sóc una coliflor i un *cabezón* i m'ha pegat un *empuxon*.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

A: Jo li he dit que parés però ell no parava de *empuxarme*...

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

A: Jo li he dit al J.R. però el J.R. no m'ha fet cas i jo he marxat a un altre racó però l'A.C. em seguia dient que no tenia raó i *empuxantme* i el D.L. ha vingut per veure què passava i jo he marxat d'allà per no estar més amb l'A.C..

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

A: Trist perquè l'A.C. m'ha dit coliflor i *cabezón*.

S: I com creus que s'ha sentit ell durant el conflicte?

A: No ho sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

A: No ho sé... igual.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

A: Abans d'agafar una peça, preguntar si és d'algú.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

A: Que no ens hem d'enfadar ni insultar i que hem de demanar permís abans d'agafar coses.

CONFLICTE 3

Nom de l'alumne/a: O.H.

Abans del conflicte:

S: Bona tarda O.H., aquest matí has tingut una petita discussió amb una de les teves companyes de classe. Amb qui ha sorgit el conflicte?

O: Amb la U.A..

S: On estàveu?

O: A la nostra taula.

S: Qui éreu en aquell moment?

O: Estàvem jo i ella asseguts a la taula fent un exercici del llibre de català.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

O: *Pues* jo estava fent l'exercici aquell d'escriure la *conversació* entre el nen i la mare... i l'U.A. *pues* també crec.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

O: Jo estava fent l'exercici i m'he equivocat en una paraula i he anat a agafar la goma de la plata i ella me l'ha intentat *quitar* i jo li he dit que l'havia agafat primer que ella... però ella no me la volia donar i al final sí.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

O: (Dubta) *Bueno...* no sé.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

O: Ella me l'ha donat perquè jo tenia raó.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

O: No.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

O: No sé... normal?

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

O: S'ha enfadat.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

O: Igual, normal.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

O: Compartir el material i no enfadar-nos.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

O: No sé... que hem de ser amics?

Nom de l'alumne/a: U.A.

Abans del conflicte:

S: Hola U.A., amb qui has tingut un conflicte aquest matí?

O: Amb l'O.H.

S: On estàveu?

U: A la classe.

S: Qui éreu en aquell moment?

U: Nosaltres dos a la taula.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

O: Jo estava fent una cosa que havia dit la *Miss Martin* del llibre d'anglès i l'O.H. estava també fent això i parlant amb un altre nen.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

U: Jo estava fent l'exercici i he anat a agafar la goma de la plata perquè m'havia equivocat escrivint la paraula "*giraffe*" i ell quan ha vist que l'havia agafat, ha *empesat* a dir que primer l'havia agafat ell però no és veritat. I llavors ha *empesat* a intentar *quitarmela* de les mans i a tirar molt fort i em feia mal.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

U: Hem estat discutint un *rat*.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

U: Al final jo li he deixat la goma perquè parés...

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

U: No...

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

U: Enfadada perquè ell no tenia la raó, jo l'havia agafat abans.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

U: No sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

U: Ara normal però abans estava *aun* enfadada amb ell... sempre fa igual.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

U: Preguntar-li si necessita la goma.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

U: No sé... es que l'O.H. tornarà a fer-ho segur, sempre *lo* fa.

CONFLICTE 4:

Nom de l'alumne/a: O.H.

Abans del conflicte:

S: O.H., amb qui vas discutir ahir a la tarda?

O: Amb l'A.T.?

S: Sí. On estàveu?

O: A la classe.

S: Qui éreu en aquell moment?

O: *Pues* tota la classe fent plàstica.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

O: Jo estava enganxant els papers de colors en el full per fer el retrat aquell.

Durant el conflicte:

S: I què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

O: Pues jo estava fent el meu retrat i l'A.T. estava dient molt fort que ell estava fent el retrat de mi i tots els altres s'han començat a riure... *Entons* he anat per mirar què estava fent i li he intentat treure però ell no *ma* deixava i llavors ha vingut l'A.N. per saber què ens passava.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

O: Bueno... ens hem barallat un *ratu*.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

O: L'A.N. ha vingut i m'ha tret fora de la classe per dir-me que l'A.T. estava fent el meu retrat perquè és amic meu i llavors li he demanat perdó a l'A.T..

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

O: Malament? Pensava que s'estaven rient tots de mi.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

O: No sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

O: Bé?

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

O: No sé... preguntar abans d'intentar trencar una cosa que no es meva.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

O: Que l'A.T. és el meu amic i m'estima.

Nom de l'alumne/a: A.T.

Abans del conflicte:

S: Hola A.T., amb qui va sorgir el conflicte d'ahir a la tarda?

A: Amb l'O.H.

S: On estàveu?

A: A la classe.

S: Qui éreu en aquell moment abans de discutir?

A: Jo estava a la meua taula amb el P.P. i el D.C..

S: I què estàveu fent abans de començar el conflicte?

A: Teníem que *haser* un retrat picassià amb papers de colors i formes diferents.

Durant el conflicte:

S: I què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

A: Jo estava *dientlis* al D.C. i al P.P. que estava fent el retrat de l'O.H. i ells han començat a riure. Llavors l'O.H. ha *venit* a la meua taula per intentar trencar-me el retrat i jo li he dit que parés que era el retrat que estava fent jo, però ell no volia parar i ha començat a cridar perquè li *dongués*.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

A: Jo li he dit que parés perquè havia fet el retrat d'ell perquè és el meu amic però ell no m'escoltava i ha començat a discutir i a *emputxarme*.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

A: L'A.N. ha vingut i ha castigat a fora a l'O.H. i després m'ha demanat perdó.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

A: Enfadat perquè l'O.H. no m'escoltava i volia trencar-me el que estava fent.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

A: Enfadat però no sé per què.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

A: Bé perquè som amics.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

A: Ser amics i no enfadar-nos.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

A: Que no tenim que discutir i hem de ser amics.

CONFLICTE 5:

Nom de l'alumne/a: O.H.

Abans del conflicte:

S: O.H., amb qui ha sorgit el conflicte aquest matí?

O: Amb l'A.J.

S: On estàveu?

O: A la classe de música.

S: Qui éreu en aquell moment?

O: Tota la classe.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

O: Cantant una cançó.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

O: Jo estava cantant i l'A.J. ha començat a ensenyar-me els mocs que tenia al nas i a intentar tocar-me amb els mocs i com no parava de fer-ho *pues* li he donat una *patada* perquè parés... i ell ha *empesat* a pegar-me també.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

O: Ens hem barallat perquè ell no parava.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

O: Primer has *venit* tu perquè paréssim i després la V.L. m'ha castigat a mi.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

O: Em feia molt fàstic l'A.J..

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

O: S'ho estava passant molt bé fent-me això.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

O: Malament? La V.L. m'ha castigat i a ell no li ha dit res i ha sigut ell qui ha *empesat*.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

O: *Pues* que es moqui i no li diré res.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

O: Que hem de ser amics i no enfadar-nos?

Nom de l'alumne/a: A.J.

Abans del conflicte:

S: Hola A.J., amb qui ha sorgit el conflicte d'aquest matí?

A: Amb l'O.H..

S: On estàveu?

A: A la classe de música.

S: Qui éreu en aquell moment?

A: Jo i l'O.H. i tota la classe.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

A: No sé, *algu* de música.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

A: *Pus* jo estava dientli una cosa a l'O.H i ell estava passant de mi i deia que no volia ser el meu amic i jo m'he enfadat amb ell i li he *empesat* a molestar perquè *jamás* serem amics perquè ell *me odia* i li faig *asco* i ell s'ha enfadat i m'ha *empesat* a pegar *muy fuert*.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

A: Ens hem barallat un *ratu* jo intentava parlar amb ell però ell no em feia cas.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

A: Has vingut tu i la V.L. ha castigat a l'O.H. sense pati. (somriu)

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

A: No sé...

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

A: L'O.H. sempre està enfadat.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

A: Igual perquè mai serà el meu amic.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

A: No parlar més amb ell.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

A: No sé... que no ens hem de barallar?

CONFLICTE 6:

Nom de l'alumne/a: E.J.

Abans del conflicte:

S: Hola E.J., amb qui ha sorgit el conflicte d'aquest matí?

É: Amb la E.T..

S: On estàveu?

E: A la classe fent anglès.

S: Qui éreu en aquell moment?

E: Jo, l'I.C. i la E.T..

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

E: Jo estava parlant amb l'I.C. mentre ens trèiem la bata.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

E: *Pues* jo estava amb l'I.C. parlant i la E.T. ha vingut per darrera i m'ha donat un cop al braç i m'ha començat a picar. Llavors jo m'he enfadat i m'he tornat perquè no parava i ella s'ha posat a plorar.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

E: Jo primer li he dit que parés però ella no parava.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

E: La *Miss Martin* ha vingut enfadada i ens ha separat i llavors ens hem demanat perdó.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

E: Malament perquè no sabia per què em pegava.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

E: No sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

E: Bé.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

E: Dir-li a la *profe* si ella no para abans de pegar-la.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

E: Que hem de ser amics.

Nom de l'alumne/a: E.T.

Abans del conflicte:

S: E.T., amb qui ha sorgit el conflicte a l'hora d'anglès?

E: Amb l'E.J. (riu).

S: On estàveu?

E: A la classe d'anglès.

S: Qui éreu en aquell moment?

E: Tots.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

E: Traient-nos la bata i agafar la jaqueta.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

E: Jo he anat a treure'm la bata i he vist que l'E.J. i l'I.C. m'estaven mirant i s'estaven rient i llavors he anat per veure que passava i li he donat un copet i llavors ell m'ha començat a pegar.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

E: Jo li deia que m'estava fent mal però no parava.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

E: Ha vingut la *Miss Martin* i ha fet que parés.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

E: Malament perquè m'estava fent mal.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

E: No sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

E: Bé perquè som amics.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

E: No donar-li cops...

S: Què has après després d'aquesta experiència?

E: Que hem de ser amics i no pegar-nos.

CONFLICTE 7:

Nom de l'alumne/a: A.M.

Abans del conflicte:

S: A.M., amb qui ha sorgit el conflicte d'abans?

A: Amb el J.M..

S: On estàveu?

A: A la classe de música.

S: Qui éreu en aquell moment?

A: Tots.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

A: Estàvem tocant instruments de música.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

A: A mi m'ha tocat tocar un instrument i el J.M. m'ha començat a molestar i a intentar treure allò i m'ha fet mal a la boca.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

A: Jo li deia que parés, però ell no parava...

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

A: Li he donat l'instrument i no li he tornat a parlar.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

A: No.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

A: Malament.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

A: No sé...

S: Com et sents ara?

A: No sé...

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

A: Dir-li a la V.L..

S: Què has après després d'aquesta experiència?

A: Que no ens hem de barallar i hem de compartir les coses.

Nom de l'alumne/a: J.M.

Abans del conflicte:

S: J.M., amb qui ha sorgit el conflicte d'aquest matí?

J: Amb l'A.M..

S: On estàveu?

J: A música.

S: Qui éreu en aquell moment?

J: *Pues* tota la classe.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

J: No sé... *algu* de música.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

J: No sé... L'A.M. no em volia *dejar* l'instrument i jo m'he enfadat i li he donat un cop sense voler.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

J: Hem discutit una estona.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

J: Ell m'ha deixat de parlar i m'ha donat l'instrument.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

J: No.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

J: No sé...

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

J: No sé...

S: Com et sents ara?

J: Normal.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

J: No enfadar-me ni donar-li un cop.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

J: Que hem de ser amics.

CONFLICTES AL PATI

CONFLICTE 1:

Nom de l'alumne/a: A.J.

Abans del conflicte:

S: A.J., amb qui ha sorgit el conflicte durant l'hora del pati?

A: Amb l'I.C..

S: On estàveu?

A: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

A: Pus alguns nens de la classe.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

A: Estàvem fent la fila.

Durant el conflicte:

S: I què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

A: Jo he anat a la fila i ell m'ha començat a pegar perquè deia que no havia d'estar allà.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

A: Ens hem barallat durant molta estona.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

A: L'A.N. ens ha separat i ens ha dit que anéssim fora de la classe per parlar. Jo li he dit que no volia que fos el meu amic *jamás* i ell ha dit que tampoc i hem entrat a la classe però després ens hem *perdonado*.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

A: Enfadat perquè ell no em pot dir el que tinc que fer.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

A: No sé.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

A: *Mejor*.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

A: Parlar.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

A: Que abans d'enfadar-nos hem de parlar i ser amics.

Nom de l'alumne/a: I.C.

Abans del conflicte:

S: Hola I.C., amb qui ha sorgit el conflicte?

I: Amb l'A.J..

S: On estàveu?

I: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

I: Jo estava amb el C.A. i el P.P..

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

I: Jo estava a la fila parlant amb ells.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

I: *Pues ha venit* l'A.J. a la fila i s'ha posat *al delant* meu i s'ha colat. Jo li he dit que no anava a allà i ens hem començat a pegar.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

I: Durant una estona...

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

I: Ha *venit* l'A.N. i ens ha fet parlar a fora de la classe i jo volia solucionar-ho però l'A.J. deia que mai seríem amics perquè jo era tonto i m'odiava. Després he anat a demanar-li perdó i ell també.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

I: Sí, l'A.N. ha *venit* a parlar amb nosaltres dos.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

I: Enfadat.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

I: No sé... ell s'estava rient.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

I: Bé.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

I: Dir-li a la profe que l'A.J. s'ha colat.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

I: Que no ens hem d'enfadar ni pegar-nos.

CONFLICTE 2:

Nom de l'alumne/a: J.D.

Abans del conflicte:

S: J.D., amb qui ha sorgit el conflicte d'abans?

J: Amb el J.M..

S: On estàveu?

J: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

J: Jo, el J.M., l'H.R. i l'E.J..

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

J: Jugant a karate.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

J: Jo m'he *calt* al terra i el J.M. s'ha tirat *ensima* per fer-me mal i no sortia i jo li deia que parés però no em feia cas. Llavors he sortit i he anat a pegar-li pel que m'havia fet.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

J: Ens hem barallat una estona.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

J: Una profe ens ha separat.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

J: Estava molt enfadat perquè m'havia fet mal i ell s'ho estava passant molt bé.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

J: Content i divertit.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

J: Continuo enfadat amb ell i no li parlaré més.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

J: Dir-li a una profe.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

J: Que no jugaré amb nens com el J.M. perquè em fan mal.

Nom de l'alumne/a: J.M.

Abans del conflicte:

S: Hola J.M., amb qui ha sorgit el conflicte aquest matí?

J: Amb el J.D..

S: On estàveu?

J: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

J: El J.D., jo i no sé qui més.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

J: Jugant a *lucha*.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

J: Estàvem jugant i jo m'he caigut a sobre del J.D. i pensava que estàvem jugant i ell s'ha enfadat perquè li estava fent mal i m'ha començat a pegar i a agafar-me del coll.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

J: Jo li deia que parés però ell em volia pegar.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

J: Una profe ha *venit* i ens ha separat i jo li he demanat perdó però ell ha marxat.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

J: Jo estava jugant només..

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

J: Estava enfadat.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

J: Bé.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

J: No tirar-me a sobre d'ell per si li faig mal.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

J: Que hem de jugar bé al pati sense fer-nos mal.

CONFLICTE 3:

Nom de l'alumne/a: D.L.

Abans del conflicte:

S: Bon dia D.L., amb qui ha sorgit el conflicte a l'hora del pati?

D: Amb l'A.T..

S: On estàveu?

D: Al pati jugant.

S: Qui éreu en aquell moment?

D: Jo, l'A.T., l'O.H. i l'A.M..

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

D: Jugant a lluita.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

D: Estàvem jugant a lluita i vaig caure al terra i els altres nens s'han tirat a sobre meu per fer un *bocadillo* però m'estaven fent mal i han sortit però l'A.T. ha continuat. M'estava *achafant* i fent-me mal i li deien que sortís però no ho feia. Llavors m'he posat a plorar.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

D: Jo i els altres nens li dèiem que parés i sortís de sobre meu però ell continuava...

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

D: L'A.M. ha anat a buscar a una profe i ha tret a l'A.T. de sobre meu.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

D: M'estava posant molt nerviós perquè em feia mal.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

D: Ell s'ho estava passant molt bé i rient.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

D: Millor perquè m'ha demanat perdó.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

D: No jugar a lluita al pati.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

D: Que hem de jugar a coses que no ens facin mal i si ho fem hem de jugar bé.

Nom de l'alumne/a: A.T.

Abans del conflicte:

S: Hola A.T., amb qui ha sorgit el conflicte d'abans?

A: Amb el D.L..

S: On estàveu?

A: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

A: Jo, el D.L., l'A.M. i l'O.H..

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

A: Jugant a la guerra.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

A: Estàvem jugant tots a lluita i el D.L. s'ha caigut al terra i tots ens hem tirat a sobre i ells han sortit però jo he continuat perquè m'ho estava passant bé i no sabia que li estava fent mal però ell s'ha posat a plorar.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

A: Jo pensava que estàvem jugant però ell deia que li estava fent mal.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

A: Li han dit a una profe que vingués i m'han tret de sobre i li he demanat perdó.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

A: Jo estava bé perquè pensava que no li estava fent mal.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

A: Malament.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

A: Bé.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

A: No tirar-me a sobre dels meus amics quan estem jugant.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

A: Que hem de jugar sense fer-nos mal.

CONFLICTE 4:

Nom de l'alumne/a: O.H.

Abans del conflicte:

S: O.H., amb qui ha sorgit el conflicte d'aquest matí a l'hora del pati?

O: Amb el C.A..

S: On estàveu?

O: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

O: Jo, l'A.T., el C.A. i algú més.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

O: Estàvem jugant però era l'hora de fer la fila perquè havíem d'anar a classe.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

O: Jo he anat a la fila i el C.A. deia que ell havia arribat primer. Llavors s'ha posat al davant meu i com no tenia raó, li he donat una empenta perquè es posés darrera meu.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

O: Jo li deia que havia arribat jo primer però com no em feia cas li he donat el cop.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

O: L'A.N. ha vingut i m'ha castigat al final de la fila.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

O: Malament?

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

O: Malament perquè s'ha posat a plorar.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

O: Millor.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

O: Anar tranquil a la fila.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

O: Que no ens hem de barallar per fer la fila.

Nom de l'alumne/a: C.A.

Abans del conflicte:

S: Hola C.A., amb qui ha sorgit el conflicte de l'hora del pati?

C: Amb l'O.H..

S: On estàveu?

C: A la fila del pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

C: Jo estava amb l'E.J. i l'H.R..

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

C: Jo estava amb ells parlant i fent la fila.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

C: Jo estava a la fila i l'O.H. ha vingut més tard i s'ha colat i jo li he dit que anava jo però ell no em feia cas i m'ha *empuxat* a terra i m'ha fet mal.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

C: Hem estat discutint una estona.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

C: L'A.N. ha vingut i li ha dit a l'O.H. que anés al final de la fila i em demanés perdó.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

C: Trist i enfadat perquè l'O.H. no tenia raó i m'ha fet mal.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

C: Normal.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

C: Bé...

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

C: Si l'O.H. no em fa cas, dir-li a la profe.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

C: Que hem de fer la fila en ordre.

CONFLICTE 5:

Nom de l'alumne/a: J.O.

Abans del conflicte:

S: J.O., amb qui ha sorgit el conflicte a l'hora del pati?

J: Amb l'E.T..

S: On estàveu?

J: Assegudes al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

J: L'E.T., jo, la J.C., l'A.R. i l'A.Ma.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

J: Estàvem fent polseres de gomes.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

J: Ella ha començat a dir-li a l'A.Ma que no podia fer polseres amb nosaltres i que havia de marxar d'allà i jo li he dit que sí que es podia quedar perquè ella no manava i l'E.T. s'ha enfadat i ha marxat.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

J: Jo li he dit bé però ella continuava discutint dient que l'A.Ma havia de marxar.

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

J: Jo li he dit que si no volia jugar amb nosaltres que marxés a un altre lloc i ella ha marxat.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

J: No.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

J: Enfadada perquè l'E.T. no pot decidir qui juga i qui no. Totes som amigues.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

J: No ho sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

J: Igual perquè ella ha marxat enfadada.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

J: Hem de jugar bé i no enfadar-nos.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

J: Que hem de jugar amb les amigues que vulguem.

Nom de l'alumne/a: E.T.

Abans del conflicte:

S: E.T., amb qui ha sorgit el conflicte?

É: Amb la J.O. i les altres nenes de la classe.

S: On estàveu?

É: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

É: La J.O., la J.C.... l'A.Ma, l'A.R. i jo.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

É: Estàvem fent polseres i anells.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

É: Jo estava fent polseres i l'A.Ma no parava de queixar-se i li he dit que marxés i totes les altres m'han començat a dir que marxés jo que no volien jugar amb mi.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

É: La J.O. m'ha dit que marxés i jo ho he fet...

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

É: He anat a jugar amb unes altres nenes i elles s'han quedat allà.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

É: No.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

É: Malament perquè totes em deien que marxés.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

É: No ho sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

É: Igual.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

É: No enfadar-nos i deixar que tothom pugui jugar.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

É: Que hem de ser amigues i no enfadar-nos.

CONFLICTE 6:

Nom de l'alumne/a: J.C.

Abans del conflicte:

S: Hola J.C., amb qui ha sorgit el conflicte aquest matí?

J: Amb la J.O..

S: On estàveu?

J: Al pati jugant.

S: Qui éreu en aquell moment?

J: Jo, la J.O., l'A.R., l'U.A. i l'E.T..

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

J: Jugant i fent polseres.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

J: L'E.T. m'ha regalat una polsera i una nina i la J.O. s'ha enfadat i s'ha posat a plorar. Llavors l'A.R. m'ha dit que la J.O. s'havia enfadat perquè la meva millor amiga ara era la E.T. i no ella.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

J: Jo he intentat parlar amb ella però ella marxava sola...

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

J: Quan l'A.R. m'ha dit el que li passava a la J.O., he anat a parlar amb ella i li he dit que ella sempre seria la meva amiga i llavors ja està.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

J: No.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

J: No sé... es que no sabia que li passava i perquè s'havia posat a plorar.

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

J: Trista perquè estava plorant.

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

J: Molt bé perquè continuem sent amigues.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

J: No sé, es que jo no he fet res.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

J: Que totes som amigues i no ens hem d'enfadar entre nosaltres.

Nom de l'alumne/a: J.O.

Abans del conflicte:

S: J.O., amb qui ha sorgit el conflicte de l'hora del pati?

J: Amb la J.C..

S: On estàveu?

J: Al pati.

S: Qui éreu en aquell moment?

J: La J.C., l'E.T., jo i no sé qui més.

S: Què estàveu fent abans de començar el conflicte?

J: Fent polseres de gomes.

Durant el conflicte:

S: Què ha passat entre vosaltres per què comencéssiu a discutir/barallar-vos?

J: L'E.T. li ha regalat a la J.C. unes coses i jo m'he enfadat perquè la J.C. li ha dit que a partir d'ara ella seria la seva millor amiga i jo no... Llavors he marxat d'allà molt trista.

S: Heu intentat solucionar-lo a la primera o heu estat discutint durant una estona?

J: Jo no volia parlar amb la J.C....

S: Com heu acabat resolent el conflicte?

J: L'A.R. li ha dit a la J.C. el que em passava i ella m'ha dit que sempre seríem amigues i que no m'havia d'enfadar per això.

S: Heu necessitat la intervenció d'algun mestre/a per fer-ho?

J: No.

Després del conflicte:

S: Com t'has sentit quan heu començat a discutir?

J: Molt trista perquè la J.C. era més amiga de l'E.T. que meva...

S: Com creus que s'ha sentit l'altre durant el conflicte?

J: No ho sé...

S: Com et sents ara que ja ho heu resolt?

J: Millor.

S: Què creus que pots fer per evitar que torni a sorgir un conflicte d'aquest tipus?

J: Preguntar-li a la J.C. si encara és amiga meva.

S: Què has après després d'aquesta experiència?

J: Que la J.C. i jo sempre serem amigues i no ens hem d'enfadar.